

Savaitinis laikraštis
ŽVAIGŽDĖ
 Išėina kas Pėntytį.
 Kaštuoja ant metų \$2.00,
 Lietuva 3 rub., Susivien.
 L. R. K. A. spausdina \$1.50.

ABONAVIMŲ PRAŠKAS
 Pateiktas pinigais 40.50
 Pateiktas pinigais 1.00
 Kas ant vieno metų 15.00

Korespondencijai ir pinigų
 siuntimui reik adresuoti:
ZVAIGZDE, Shenandoah, Pa.

The Lithuanian Weekly
"ZVAIGZDE" — THE STAR
 published every Friday at 15 West
 Oak St., Shenandoah, Pa., by Lithuanian Catholic Publishing Co.
 Rev. A. Milukas, Pres. and Socy.
 J. Skirmunt, Treas. and Editor.

Subscription \$2.00 a Year to members of "R. C. A. of A." \$1.50

Rates of Advertising:
 One inch one week . . . \$ 0.50
 One inch one month . . . 1.50
 One inch per year . . . 15.00

All communications must be addressed to:
ZVAIGZDE, Shenandoah, Pa.

OFFICIAL PAPER OF LITHUANIAN R. C. ALLIANCE OF A.

Savaitinis Katalikiskas Laikraštis, Organas Susiv. Lietuviu R. Kataliku Amerikoje

Printed at second-class matter Dec. 19, 1909, at the Post Office at Shenandoah, Pa., under the Act of Congress of March 3, 1879.

Nr. 46

SHENANDOAH, PA., 13 D. LAPKRIOJO (NOVEMBER) 1908 M.

Metai VIII

Susiv. L.R.K.A. Reikaluose.

Chicago 6 lietuviu kunigai nupieka Tananeviu ir jo garbinto ksenkaminga ir neteisinga veiksmu. Kartu su tais gerbtinais dvasiskais Chicago lietuviu kataliku vadovais pasmerkia „Kataliko“ sberus ir Chicago kuopu prakilniausi vadovai, tarp tu Iz. Nausieda, vice-presidentas, ir p. Dychavicia, kurs nuo seniausiai darbuotis ir darbuojasi apie praplatinima katalikisko Susivienijimo Chicagoje. Temytina, kad Chicago kunigai isduoda kuogeriausiu liudijima 23 seimo vadovams, o Tananevicius ir jo sberu rekmsmas uzginėja visai teisingumo pamata.

Saugokimės ardytojų!

Skaitant „Kataliką“, rodos, kad visi Susivienijimo L. R. K. A. sparniai yra tos pačios nuomonės, kaip ir jis, bet toli ne taip yra: dauguma lietuviu, prigulinu prie Susivienijimo L. R. K. A., yra prietisios nuomonės, net piktinai labai Tananevicius paismytais, bet del ramybės stovi nuosaliai, nesikišdami i tuos nereikalingus ir nenadingus rekmsmus; vienok daugumas is ju klausia, delko Chicago lietuvisku kunigu didzima, kurie nors priguli prie Susivienijimo, neisreiskia savo nuomonės tame dalyke. Taigi mes, zemiau pasirasiusieji, pranesame dal visuomenės labo, kad mums, taip pat, kaip ir visiems Chicago Susivienijimo sparniams gero noro ir geru pazvalgu, ikyrejo visi Tananevicius laikraščio palaisai ir juog tuose jo raštuose nera nei tiesos, nei teisybes, nei net gero noro, bet stačiai matoma ardymas mūsų brangems Susivienijimo, kaip jau parodo tu jo paismu pakeikimas, t. y. juog nekuriuose kuopose dideliu nuosimdu sumazėjo Susivienijimo sparniu skaitluis. Nors Tananevicius su savo šalininkais sakos, kad jis neardys Susivienijimo, bet daugel vietose jo laikraščio skiltyse raginama nemokėti arba nesuikti mokesčius Centralinim izdan, — ar tai ne ardyimas? Išsitarimas, kad geriau būtų sutvėrus naujas Susivienijimas, jeigu neitų viskas pagal jo noro — dar aiškesnis Susivienijimo griovimas! Teipi kurstymas pats numetimo visos Centralinės vyriausybės, per visuomenę išrinkimo, irgi zenklina Susivienijimo ardyma. Peikti Susivienijimo seima ir jo vedima, vis tiek ka peikti pats save, nes patys išrinko visa vyriausybę seimui vesti ir ja patvirtino. Tvarka ant seimo turėjo būti užlaikyta, taigi jei kurs is delegatu norėjo atnaujinti klausimą jau apkalbėti ir balsu didzumu patvirtinta, negalėjo gauti balso ir turi kaltinti save už pavėlavimą ir savo galvą kaltinti, kad jam pervėliai toks klausimas atėjo įn. Tananevicius, nepaprastis balso savo laike ir negavęs jo po laiko, negalėjo už pažeminimo pakelti, o norėdamas parodyti kuo esąs ir ką galis, suvienijo visas savo pajegas ir stvėrė kaip įmanydams patraukti savo pusėn kuodaugiausiu buvusių seimo delegatu; tas darbas jam pasisekė: atsirado keliatas lengvatiku ir ju šalininku, kurie pasisekė ginti Tananeviciu, kaltindami kun. Miluku ir visą Centralinę vyriausybę.

Pasisekė Tananeviciui is dalies atsiekti savo mieri — ibrukti i protus nekuriu sparniu abejojimą ir tuomi trukdyti Susivienijimo augima. Tananevicius su savo šalininkais rečia, kad suaukus extra seima, arba ant paskirtoje ateinančiais metais seimo kitiškai pasielgus, bet mums rodos, kad ir būsimas seimas Tananeviciui ir jo šalininkams nepatiks, jei jis pats, ar vienas is ju, nebus vadovaujanciu ant seimo.

Tiesa, sunku visiems itikti, bet dar sunkiau Tananeviciui itikti, jei bent išsizadėti tautiskiu ir tikėjimiskiu nuomoniu.

Nors gerai žinome pagal paprastos Tananevicius faktikos, juog suanaudos visokias priemones; kad ir nedoriausias, del pažeminimo tu, kurie, nesutikdami su ju nuomone, drista išreikšti tiesą, vienok mes papiekiame ju pasiekšimuis ardyti Susivienijima, teipiogi patariame žmoniems gero noro nepaisyti ant visų Tananevicius plioviu, bet sujungtomis spēkoms darbuotis del labo Susivienijimo L. R. K. A.

- Kun. A. Petraitis.
- Kun. Alex. Skrypyka.
- Kun. F. B. Serafinas.
- Kun. M. Krusas.
- Kun. A. Ežerskis.
- Kun. N. Lukošius.

Būdami tos pačios nuomonės, kaip ir gerbiameji kunigai, mes taip jau išreikšime papiekimą Tananeviciui ir jo šalininkams.

- Dalyvavę XXIII seime atstovai:
 Izidorius Nausieda,
 Vice-presidentas S.L.R.K.A.
 Julijonas Dychavicia,
 viršininkas 15 kuopos
 Susiv. L. R. K. A.
 Konstantinas Vasiliauskas.

Vardan teisybes.

„Kataliko“ ponai, negalėdami niekaip suardyti mūsų katalikisko Susivienijimo vienybės, paskutiniame laike ir vėl gauna pagelbon... du kunigu: M. Kraučūną ir V. Vizgirdą. Tuodu tėvu, negalėdami ką geresnio parašyti del labo visuomenės, imasi už koliojimų mūsų Susiv. Centro valdybos nekuriu nariu.

Visame sviete žinomu daktu yra, kad tik tas griebiasi argumentu ad hominem, kuris neturi drūto pamato savo pozicijai. Anot lietuviu priezodzio, skestas ir už britvos stverjasi „Zvaigždėje“ ir knygelėje „Teisingoji pusė“ didelė daugybė Susiv. L. R. K. nariu išdavė savo liudijimą teisybei, palaikydami tos mūsų organizacijos vienybę. Skaičiusiam tuos visas straipsnius kunigų ir šiaip žmonių, aišku bus, delko rašytoju „Katalike“ nusivertia koliojimus. Delto, kad teisybės su savim neturi, kad žmonių didziuma ju neklauso.

Reikia jie gevalta, mėgino Susiv. L. R. K. A. narius supiudyti, o čia tie, suprante, kas čia smuikuoja, nusisplovė ir, atsigrižę atgal prie savo institucijos, savo seimu nutarimu, savo pasišventusio Centro vyriausybės, pamatė, kad tas visas pairimas ir audra tik Chicago „Kataliko“ redakcijoj.

Labas organizacijos reikalauja atsakyti ant neteisingu užmetėjų.

Sv. Jurgio Chicago parapijos klebonas su dabar suspenduotais nariais už ardyimą mūsų organizacijos reikalavo nuo mūsų organizacijos valdybos pasiteisinimū. Jei vieno tos valdybos nariu, beje kasos globėjai Cepukaičio atsakymo žodžiai jam nepatiko, tai čia nekaltas dvasiškas vadovas — kun. M. Guodžiaiis gerbiamas kun. K., būk jo namo vardas buvęs Cepukaičio straipsniu „apdergtas“. Bet jei kun. Kraučūnas prisipažista, kad J. Tananevicius ilgos viešnagės jo klebonijoje „sutepė“ šv. Jurgio klebonijos vardą, tai tik jau tame ne Cepukaičio, nei Susiv. dvasiško vadovo kaltė. Juodu juk neturėjo valdzios J. Tananevicius is tos klebonijos išprašyti.

Kun. Milukas ir „Zvaigždė“ tylėjo ilgai, labai ilgai. Bet kad kun. K-o „namo“ svečiai jau per daug melagryčių paleido i svieta, žmo-

nėms akis mulindami, tai ar gali kun. K. kaltinti kun. Miluką arba „Zvaigždę“ už Centro valdybos sparnio atsiliepiamą? Katalike kun. K. tvirtina, būk kun. Milukas suspenda vės Chicago atstovus. Kur teisybė? Ar gi nežemina pats save klebonas, taip rašydams? Suspendavimas tu ypatu už ardyimą Susiv. L. R. K. A. vienybės buvo tik suminkštinta konstitucijos bausmė, kuri suminkštintina padarė Centro valdybos sparniai per savo susirinkimą. Kun. Kraučūni reikėjo persikaityti už susirinkimo protokolą „Zvaigždės“ No. 35, parašytu Centro sekretoriaus vardu visu. Tik tokie naviški užsikirtimai — tu padarei, tu padarei — išaukė antra Susiv. L. R. K. Centro valdybos susirinkimą, ant kuro protokolo pasirašė visi valdybos nariai. Kodėl kun. K. neskaito tu protokolų? Tada nereikėtų išstatyti save ant juoko, darant tokius naviškus užmetėjimus.

Reikalauja kun. K. atsakinti nuo dvasiško vadovo. Ar tas vėl ne apjuokimas? Atskaitas išduoda Susivienijimo kasierius, kuris laiko pinigus, ir sekretorius, kuris veda knygas. Tąs atskaitas perkarto kasos globėjai po kelis syk' ant metu. Ant seimų jas peržiuri kiti ypatingi revizoriai.

Kun. Milukas, kaip dvasiškas vadovas, niekad neprieina nei prie tu knygu, nei prie turto. Taigi jis negali nei išduoti atskaitu juokių. Tegul šv. Jurgio Chicago klebonas perskaito nors trečia dalį atskaitu, kas 3 mėnesiai išduodamų per organą, tai pamatys, kad tos atskaitos šimtą syk' aiškesnės už jo paties atskaitas. Juk anais metais reikalaujama buvo ir nuo kun. Kraučūno atskaitu! Ar jos buvo kuriame laikraestyje garsintos?

Galėtume augtėnoms balsu atskaitu reikalauti, kad būtų viskas „orait“!

Sulyg kun. K-o „paveikšlėliu su akiniais“, kuriuos jis gauna is Senadorio nuo pasiausausio prieš dvasišką valdzia „parapijono“, tai be abejonės kun. M. būtų dėkingas, kad insinuojantis konfratras kalbėtų aiškiau. Alė ne jau-gi Chicago lietuviu istorija išnaujo pradėsieme kvotinėti? (Absit! Red.) Kun. Milukas gerbė ir gerbia dvasišką valdzia ir del Susiv. L. R. K. A. darbavo-

si daug, labai daug, net ir pačioje Chicagoje ir kun. K. parapijoje. Per pietus prieš seimą, prašytas kun. K-o, kun. Milukas išreikšė viešai padėkavonę Jo Malonybei Chicago arei-vyskupiai vardu visų. Jei dabar kun. Milukas ir kiti nepatiko Tananeviciui, tad už tai čikagiečiai nemetys akmenais, Tanus tai ne visuomenė. Pats juk kun. K. savo laike skundėsi ant Tananevicius ir per „Zvaigždę“ atsiliepi i visuomenę, kad „Katalikas“ už tautiečius čjo. Chicago kun. Kraučūno parapijoj Kat. Susiv. kuopa ant viso meto pernai buvo atėmusi balsą Tananeviciui. Sitame numeryje „Zvaigždės“ 6 Chicago kunigai, patz Iz. Nausieda, Susiv. L. R. K. A. vice-presidentas, susiedas T-aus, papieikia tą žmogų ir jo veiksmą.

Ar gal ir už tai kun. Miluką kaltis kun. K-as? Kodėl š. Jurgio klebonijoj Tananevicius vėl prisipildė „loskomis“ ir taip ūmai?

Kun. M. niekad neparodė piktnu prieš šv. Jurgio kleboną. Sis paktinis ir-gi nesibaugintu jokiomis šmečkomis, jei perskaitytų mūsų Susiv. konstitucija, seimų protokolus, o teipi perskaitytų atskaitas „Zvaigždėje“ nuo 6 metu kas 3 mėnesiai spaudinamas...

Centro knyguis, kun. V. Vizgirda, „Katalike“ džiaugiasi neseniai pabėgęs (?) nuo Rusijos caro, bet bėdavoja pakliuvęs pas „dzukų carą“, na ir kaltina kunigus Miluką ir Kudyra. Rasi Plymouth'o parapijos lietuviai, paėna daugiausiai is Džukio teip netuosto vardo pas savo kleboną, kad jis mielija labiausiai pažemėjias nepatinkamą sau kunigą, pavadindamas jį „dzukų caru“? Tik dūšios ar dzukų, ar zanavyku, ar karsų, ar kitų lietuviu vis lygios, ir kam kam, o kunigui, gyvenančiam is dzukų lietuviu procius, nereiktu pašiepti, ypač dar per laikrašti, dzukų lietuvius. Jei pradėsieme atrasti šiandien dzukus, ryt' kapšus, paskui zanavykus, šiauliečius, žemaičius, tai kur mūsų vienybė? „Katalike“ kun. Vizgirda išbranda dvgalvi ereli, kuriuomi vadina mūsų Susiv. prezidenta (kun. Kudyra) ir dvasišką vadovą (kun. Miluką), o tuomtarpu pats pasirašė ant protokolo Centro valdybos susirinkimo, kaip skaitome „Zvaigždėje“.

Delko kun. V-da „Katalike“ autokratiškumo prikašiojimu užsigina savo dalyvavi-

mo Centro Valdyboje, kada akyvaizdoje visų buvusių Centro viršaičiu savo ranka pasirašė ant nutarimų? Kun. Vizgirdos niekas nežemino per 23 seimą, tik jis pats parodė, kad jam gal ne kaip rūpi tas Susiv. L. R. K. A., jei nepribuvo ant teismo.

Nors kun. V-da ginasi per „Kataliką“, kad ne jis perstatęs suspenduoti ardančius Susiv. sparnius, bet pats prisipažino 4 d. Lapkričio per Centro valdybos susirinkimą, kad jis taip kalbėjęs, bet tai nebuves inėsimas. Mat mes, kiti Centro valdybos nariai, turime ispeiti, kaip kada kun. V-dos žodžius reiskiant ką kiti!

Susiv. L. R. K. nariai bus dėkingi kun. V-ai, kad jis aiškiai pasirodė Tapanevicius ir jo sberu bičiuoliu. Tos garbės jam nepavydimo. Geibiamas tėvelis gaidina, kad jis „atsieškys tarnauti Susiv. L. R. K.“, jei šis nepasmerks kun. Kudyros ir kun. Miluko, kuriuos jis vadina „nenaturaliskiu autokratiu dviejose žmogystose“. Mat brangiai turi užmokėti katalikai už darbą kun. V-ai, nes net išnaikintu 2 jo broliu kunigū, kuriais jis neišsienka.

Savo nužemintoje nuomonėje mieliju, kad Susivienijimo L. R. K. Am. sparniai atsimerina, juog kun. Kudyra ir kun. Milukas darbuosis del mūsų Susivienijimo sunkiausiose valandose, provy laikuose, ilgus metus, kol dar kun. V-da nei mielijo begti (?) nuo rusu caro.

Jei nuo tada S. L. R. K. A. užaugo per darbštuma tu ir kiti tėvynainiku kunigū ir žmonių, be kun. V-os ir „Kataliko“ globos, tai duos Dievas, ir dabar neprapusime. Išduoti bet riet du darbščiausi darbininku-kunigū is mūsų organizacijos ant paniekimimo, šloves nuplėšimo, dvasiško užmušimo, del to vien, kad itikti neseniai nuo „caro pabėgusiam“ jaunam tėveliui, nesutiksime nei vienas mūsų organizacijos sparnys, kurie myli teisybę ir trokšta gero mūsų vienybei.

Tame pačiame Katalike iškolioti nuo visokių nenau-dėliu ir kiti Centro valdybos ir S.L.R.K.A. nariai, beje sekretorius Krusinkas, kasos globėjai K. Valukonis ir S. Cepukaitis ir kiti.

Rėkė oratos „Katalikas“ kaip tikras pakalkas, kad išsietisintu prieš jį ir jo ša-

Tąsa ant 4-to puslapio.

Naujai prisiraše

prie Susivienijimo Liet. R. K. A.

- 1 kuopa, Edwardsville, Pa.: Emilija Muckienė, Steponija Povilionienė, Katrė Kasečienė, Antanas Muckus.
- 2 kuopa, Forest City, Pa.: Boleslovas Zdanys.
- 3 kuopa, Elizabeth, N. J.: Marė Makauskienė.
- 4 kuopa, Shenandoah, Pa. (Vysk. Valanė draug.): Magdė Dobilienė.
- 5 kuopa, Shenandoah, Pa. (Draug. šv. Raž. moterų): Magdė Liutkevičiūtė, Katrė Daugėlienė, Viktė Gurnevičienė, Alena Lauzauskienė.
- 6 kuopa, Plymouth, Pa.: Jonas Lopeta.
- 11 kuopa, Waterbury Conn.: Marijona Lūbinienė, Antanas Stanaitis, Motiejus Verseckas, Jonas Boriasas.
- 18 kuopa, Tamaqua, Pa. (draug. kun. A. Burbos, nauja): Ursulė B. Navickienė, Marė Vasilauskienė, Jieva Abramaitienė, Leonas Navickas, Alena Spakauskienė, Jieva Katkevičienė, Ursulė Palavinskienė, Ona Deltuvienė, Zofija Martenkienė, Kazys Lukšys, Juozas Kasulis, Juozas Pranulis.
- 21 kuopa, So. Boston, Mass. (draug. šv. P. ir P.): Agota Karboniūtė.
- 22 kuopa, Eketer, N. H.: Zigmas Gaidys.
- 26 kuopa, Lewiston, Me. (draug. šv. Baltramiejaus): Ursulė Stasiulienė, Juozapas Bagdonas, Marijona Daunienė.
- 28 kuopa, Luzerne, Pa.: Ona Kazlauskienė, Aitana Valienė.
- 33 kuopa, Kensington, Ill.: Vincas Tautavičia.
- 40 kuopa, Shenandoah, Pa.: Monika Barauskienė.
- 46 kuopa, Sugar Notch, Pa.: Jonas Molušis.
- 55 kuopa, Bernice, Pa.: Antanina Valinienė, Mikalina Užienė.
- 58 kuopa, Brooklyn, N. Y. (draug. Kar. Aniolų): Petras Leonas.
- 66 kuopa, Elizabeth, N. J. (draug. šv. P. ir P.): Antanas Baltromaitis.
- 74 kuopa, William Penn, Pa. (draug. vysk. M. Valančiaus): Antanina Ulmauskienė.
- 84 kuopa, Meridan, Conn.: Juozas Bogušis.
- 100 kuopa, Chicago, Ill. (Vytauto): Veronika Vaičiulytė.
- 105 kuopa, Braddock, Pa.: Ciprijonas Karosas.
- 7 kuopa, Pittston, Pa.: Antanas Letkauskas, Adomas Kubilius, Izabelė Atmanavičiūtė, Magdė Bukaveckienė, Juozas Bukaveckas, Marė Gustaitienė, Ona Diokuvienė.
- 29 kuopa, Cumbola, Pa.: Ona Verbilienė, Vincas Laurėnas.
- 24 kuopa, Minersville, Pa. (draug. Vysk. M. Val.): Antanas Silas, Simanas Kunickas, Elzbieta Petrušikiūtė.
- 31 kuopa, Mahanoy City, Pa.: Juozas Morkunas, Magdė Surdokienė.

K. Krūšinskas, Centr. sekr.

NUODAI VAISTUOSE.

Naujas įstatymas paliepia dirbėjams gyduolius, kad ant kiekvienos bontutės būtų paminėti visi nuodingi priemaišai, iš kurių gyduole susideda. Išimti nuo to yra tikrai svaigiantieji gėrymai, kurie parduodami po valdžios licensu. Gyduole, kuri neturi savyje jokių nuodingų priemaišų, o kuriai parduoti nesireikalauja licensas, yra Triner'o Amerikoniskas Elixiras iš Bitter Vyno. Ji turi savyje geriausias žoles, kokios yra medicinos mokslui žinomos kaip gydančios malimo organus. Mes patariame vartoti ją visiems, kurie kenčia nerviškumu, valgio negalėjimu, kraujo ligomis, nemiegu, nuilsimu, silpnumu, arba kokiomis nors negalėmis skilvio ir vidurių. Gydytoji patarimas udyka, jei aprašys savo ligą. Parduoda aptiekose. Jos. Triner, 616 —622 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Tabele Menesines Mokesties

ant padidintos Susiv. L. R. K. A. pesmeršines 250 ir 500 dol.

AMŽIAUS METAI	CENTAI	CENTAI
16-19	26	47
19-20	27	48
20-21	28	49
21-22	29	50
22-23	30	51

23-24	31	52	41-42	50	80
24-25	32	53	42-43	52	83
25-26	33	54	43-44	54	86
26-27	34	55	44-45	56	89
27-28	35	56			
28-29	36	57			
29-30	37	58			
30-31	38	59			
31-32	39	60			
32-33	40	61			
33-34	41	62			
34-35	42	63			
35-36	43	64			
36-37	44	65			
37-38	45	66			
38-39	46	67			
39-40	47	68			
40-41	48	69			

Dr. O'Malley išaiškina priežastį pasekmingo gy ymo.

Išsiveržimas.

VERIKOSELE arba netikrasis IŠSIVERŽIMAS. PUKKAI ir visokios UODOS LIGOS. Be jokios operacijos, skaudėjimo ar apleidimo savo kasdieninio darbo.

- PRIEŽASTIS ISGYDYMO.**
- DEL TO — Kad joje neskaudint metodai likos naudoti per jį suvirintu 25 metus, o josios naudingumas likos prisavintus per tarp vadintus "Sciatulus Rapturus, kurie įeja ir naudoja.
 - DEL TO — Kad suvirintu 12,000 išgydė ligonių, o nekuriu pribuvo iš tolimų šalų gydyti, o kuris jis vienas paskelbėti tik gygo.
 - DEL TO — Jis kodas savo lėdį gali plėginti ir profesionalikai atkūrinti, kurį duoda ligonių, o būdamas tarp jų 25 metus yra gana palidindamū.

Su toliaus palidymais dėlko turėdamu da vikiinti ir neteisti ant rodos pas Dr. O'Malley, kuris vade PERŽIRUS UDYKIA ir pasakys, kas tau kenkia, ir geriausias rodas kaip jį pasveikti. Geriau pasinaudok iš 25-metinis praktikos ir nebūsi pavojus.

PASIKALBEJIMAS — VPATŠKAI AR PER PAČTA.
Atsiųsk adresą ir maršk už 2c, o pristigim knyguot su atroseliais apie išsiveržimą užpėdijame koperte.

Dr. O'Malley's Medical Office
158 Washington St., Wilkes-Barre, Pa., kur lietuviškai ir lenkiškai susikalbama ir susirašoma.

Centro Vyriausybės

- Susivienijimo Lietuv. Kat. Am. Adresai.
- Dvasiškas vadovas:
Kun. Milukas, Shenandoah, Pa.
- Prezidentas:
Kun. V. Kudyra, 258 Slocum Ave, Kingston, Pa.
- Vice-Prezidentas:
Izdor. Nausieda, 917 33rd St., Chicago, Ill.
- Kasierius:
K. Radzevičius, Shenandoah, sekretorius:
- K. Krūšinskas, 48 Grand str., Brooklyn, N. Y.
- Kasos globėjai:
S. Čepukaitis, Shaft, Pa. ir Kar. Valukonis, Duryea, Pa.
- Knygius:
Kun. V. Vizgrida, Box 1053, Plymouth, Pa.
- Augščiaušias sūdas:
Iš Chicago, Ill.: kun. Petratis, kun. Skrypa, iš Westville, Ill. Juozas Bizauskis, ir iš Edwardsville, Pa. Juozas Kupstas.

Adresai Kuopu Sekretoriu Susiv. L. R. K. A.

- N. k.p. — Kur ir kas.
- Kingston, Luz. Co. Pa. Jonas Kušinskas 238 Slocum ave.
 - Forest City, Pa. Vincas Zavackis, P. O. box 356
 - Elizabeth, N. J. Dom. Brazinskas, 79 Wall str.
 - Shenandoah, Pa. Dr. V. M. Val. Tam. Krizanauskas, P. O. L. b. 6
 - Shenandoah, Pa. Dr. M. Rož. Julija Pranaševičiūtė, 17 W. Oak str.
 - Plymouth, Pa. A. Urbanavičius, 320 River str.
 - Pittston, Pa. L. Šeporaitis, 10 Mill Hill
 - Cleveland, Ohio. J. Šaltus, 1399 E. 41-st St.
 - Philadelphia, Pa. J. Greicius, 1668 Ferry Ave.
 - Waterbury, Conn. J. Jon. Kazlauskas, 30 Lawrence str.
 - Shamokin, Pa. Vincas Stokčiūnas, 1578 Tioga str.
 - Baltimore, Md. Vincas Vasilauskas, 655 W. Saratoga
 - Pittsburg, S. S. Pa. J. ga str. V. Kudzius, 2614 Carson st.
 - Chicago, Ill. Jul. Dyckovičius, 882-32-1/2 str.
 - Ant. P. Gerdiūnas, 831 N. Marshfield ave.
 - Wilkes-Barre, Pa. Kaz. Kušinskas, 169 N. Washington St.
 - Norhampton, Mass. Povilas Viršickas, 106 Pleasant str.
 - Philad. Pa., D.L.K. Gėdmi. kib. A. J. Gudaitis, St. George Church cor. Salmon & Venango str.
 - So. Boston, Mass. P. Mikalauskas, 320 W. Broadway.
 - Eketer, N. H. Jeronimas Batavičia, 56 Winter st.
 - Hastings, Pa. Mikolas Švoksa, P. O. Box 253.
 - Minersville, Pa. Juozas Stakcivėičius, P. O. b. 507
 - Beaverdale, Pa. Jonas Zmierskis, P. O. b. 48, Cambria Co.
 - Lewiston, Me. [bria Co. D. Balcūnas, Box 190.
 - Minersville, Pa. Rev. V. Dargis, P. O. Box 516.
 - Luzerne, Pa. M. Motiejūnas, 303 Walnut str.
 - Cumbola, Pa. Antanas Kaluškevičia. — —
 - Scranton, Pa. J. Nagėvičius, 1250 Philo str.
 - Mahanoy City, Pa. J. Jurgėvičia, 315 W. Mahan str.
 - Arsonia, Conn. K. Burkauskas. — Hunter str.
 - Kensington, Ill. A. Dragulis, 2315 Kensington Ave. Chicago, Ill.
 - Cincinnati, Ohio. J. Dubauskas, 1138 Gest str.
 - McKees Rocks, Pa. J. Parceviski, P. O. Box 225.
 - Newark, N. J. A. Laugžemis, 190 New York ave.
 - Oregon City, Oregon. P. Gaižauskas, Box 56
 - Homestead, Pa. P. Brėninas, 401 4-th Ave.
 - Mahanoy Plane, Pa. J. Andzas, P. O. b. 111, Frackville, Pa., Schuykill Co.
 - Shenandoah, Pa. Adom. Adomaitis 31 E. Centre str.
 - Worcester, Mass. J. Dubauskas, 463 Millbury str.
 - Brooklyn, N. Y. K. Krūšinskas, 48 Grand Str.
 - Portchester, N. Y. Jon. Ivanauskas 44 S. Main str.
 - Haverill, Mass. K. Vencius, 166 River str.
 - Pennock, Conn. J. Kranevskis, P. O. Lock b. 10
 - Sugar Notch, Pa. V. Šimk on j. P. O. b. 57
 - Mt. Carmel, Pa. S. Petruškevičia, 144 S. Mapple str.
 - Cambridge, Mass. J. Tamulynas, 37 Jefferson str.
 - Keokuk, Pa. A. Jakūbičionis, 434 Minor str.
 - Cleveland, Ohio. N. Martišauskas, 1722-18-th

ZIEMA ARTINAS. LAIKAS JAU TURETI DEZUTE SU SEVEROS VAISTAIS.

KOSULYS.

Nėra reikalo kentėti nuo mažiausiu plaučių nesveikumo apsiirėkimui; idant įgyti greitai palengvinimą ir sulaukyti kosulių, užtenka tik kelis syk priimti vaistą, vadinamą

Severos Balsamas Plaučiams

Neužleisk savo kosulio! Neleisk ir savo vaikams kosėti. Kosulys gali susilpninti visą organizmą ir prateisti kelia plaučių užsidegimui arba kitokiai plaučių ligai. Minėti vaistai yra geriausi nuo kosulio. Jie apsaugojo gyvastį ligai dangeliui vaikui, prietam jie yra visai nebėdijanti ir augsta jų vertė pripažįsta visi, kurie per ilgus metus juos vartojo.

Ponia Marė Caja, 418 W. Park St., Du Quoin, Ill., rašo: „Buvo tai kosulys ne ant juoko, vienok išgelbėjom savo vaikus nuo jo Severos Balsamu Plaučiams. Vartojom jį tik du syk, o jau kosulys pradingo. Kaimynų vaikai teipi turėjo kosulį, ir dar toki, kad per naktis negalėjo užmigti. Atidaviau jiems likusį pas mane Balsamą, ir dėkavojo jie man, kad tokis geras ir kad išgydė juos nuo kosulio. Kiekviena šeimyna privalo turėti Severos Balsamą Plaučiams savo namuose.“

Sukietėjimas - sžtyvumas - mesu.

Tarpe skaudulių, kuriuos galima gydyti išvisraus, nėra tokio skaudulio, kuris nebūtų išgydytas per

Severos Alieju sw. Gothardo.

Nuo niktėlėjimo, sutrynimo, opų, skaudėjimo ir štyvumo mėsu, reumatizmo ir neuralgijos — nėra geresnio vaisto. Kaina 50 centų.

Geriausias sustiprintojas.

Kiekvienam atsitinka reikalas priimti kokius-norint vaistus dėl sustiprinimo organizmo. Tokiam atsitikime geriausiu vaistu yra

Severos Gyyasties Balsamas.

Pagerina jis viso organizmo stovį ir pridūoda jam jaunystės smagumą ir sveikata. Labai geras nuo nemalimo. Kaina 75 centai.

SEVEROS vaistai parduoda visose aptiekose. Nepriimk kitokių. DAKTARO-PATARIMAI DOVANAI.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Knygne Susiv. L. R. K. A.

- randasi šios knygos:
- Tėvyne?, 1896-1899 m. 812p
 - Būdas Senovės Lietuvių, S. Daukanas 4.00
 - Lietuviai Amerikoje, Jr. Jonas 1.00
 - "Keltionė" Europų, kun. J. Jilinskio 35
 - Kun. A. Burbos, jo darbai ir gyvenimai 15
 - Medoga mšų vaistiniškystei, Dr. Baškėvičius 40
 - Padėjimas Lietuvių Tautas, gr. Leivis 30
 - Rašyvos ir Samovikos Istorijos, kun. A. Mikilo 40
 - Pajauta 40
 - Petras Zemaitis (vertimas) 10
 - Medega Simano Daukanto biografija 20
 - Naktys, Eduardo Lugo 30
 - Kražių šėdėjimas 10
 - Europos Istorija, parašė Fremman 10
 - Gipisins Jotia, perspaudimas iš Tėv. 10
 - Maišnyris ir Šbery 20
 - Diedai ir Grafina, Mick. 25
 - Kuomi žmonės gyvena 15
 - Philipo oys lieto jai, drama 15
 - Jonas iš kampės ir bilko 10
 - Konradas Valėnėdas, Mick. 10
 - Europos aplė pragrašė 25
 - Lietuv. traktikos studijos, Basan. 50
 - Gramatikos Lietuviškos kalbos, parašė P. Kriauciūsis 35

Evangelija

dvidešimt-trečioje Nedėlioje po Sekminių pagal šv. Mato, skyr. IX.

Anumot Jėzui keikalbant minios, štai priėjo vienas kunigaikštis, ir klionojos jam, tardamas: Viešpatie, mano dukterė tiką atsiėjo: bet eik, uždekt ant jos ranką tavo, o gyves. Ir atsakė Jėzus, ėjo pasukio jo ir mokintiniai jo. O šit moterė, kuri sergo kruvynė per dvylikmetį, priėjo iš užpakalio ir palytėjo krašto rūbo jo. Nes tarė pati savyje: Bytik palytėčiau rūbo jo, būsiu sveika. O Jėzus apsigrėžė ir paragėjo ją, tarė: Dukte, turėk vilgti: tikėjimas tavo išgydė tave. Ir yra išgydyta moterė nuo anos valandės. O kad atėjo Jėzus kunigaikščio namuosna ir paragėjo klykama, ir žmonės rėksma darandūs, tarė: Atstokite; nes mergaitė nemirė, bet miega. Ir juokė iš jo. O kad išvarė minią, ėjo, paėmė jos ranką, ir priskėlė mergaitė. Ir pasklydo šitas garsas po visą aną žemę.

Kaip Elziute praleido szv. Jono diena.

(Pabaiga.)

— Cia ant klieriko veido atsimušė galstis kartu su apmunda, ir nepaprastas jausmų reiškimas. — Visur ant balto svieto žmonės šviesus, moka netik skaityti, rašyti, bet ir kitų daiktų reikalingų žinoti gyvenime, skaito bemaž kone visi laikraščius, žino, kas dedasi ant svieto, neduoda by sukuom save apgaudinėti, jungiasi i bendrius ir save apginti nuo priėšų, pasekiamus veikti. O pas mus kas dedasi? Daugimas žmonių tamsybėje miega, nemoka nė rašyti, nė skaityti, o kad ir skaito, tai taip sunkiai, kad, perskaitęs žmogus viena, antrą knygelę laštėli, visai privargtas. Pagaliau vardgieniai neturi jokio noro skaityti. Knygų skaitymas, sako jie, tai bereikalingas šiaip-jau žmonešs darbas, tinkas tiktai mokyktiesiems: taip jų protas yra apjakes ir ištینگės, pasakysiu. Pertat duodas kiekvienam save apgauti. Apgaudinėja ji žydeliai, cigonai, apgaudinėja valsčiuje, ant rinkos, apgaudinėja vengrai su vaistais, šunadokvokatai su bylomis, žodžiu — kas tik nori, tas gali apgaudinėti tamsų žmogų. Ir koks žmonių gyvenimas! Kiti, rodos, turėtų žemės užtektinai, kad padoriai pragyventi, tačiau kenčia vargus, kaip ir kožnas beturtelis. Jų grūdi nešvari, pilna smarvės, o tenai gyvena su visa savo šeima per kiauirus metus. Laukus, teisybė, apseja, bet per nemokėji mą vesti ūkė užauga menki javai, pertat-gi ūkininkas vargus kaip kenčia, taip kenčia. Toliau reikia jam bijoti uriadninko, valdžiaš ponų, bijoti nedorelių ir plešiku, nuo kurių nemoka ir negalima apsiginti. Pagaliau girtuoklystė, prasiplatinus tarp mūsų, privarė žmones prie doros nuopulio ir dar didesnio vargo. Dabar jaunoji šviesonių žmonių karta — pačių vardgienių valstiečių vaikai, teisybė, nori žmones pakelti iš vargo, juos apšviesti, tačiau ir tarp jų atsiranda tokie, kurie dar jaunos dienosė praradė dorą ir tikėjimą, mokydami žmones užkrečia juos sugedusia dvasia ir atšaldo tikėjimą. Ir taip mūsų nelaiminga tėvynė nuo senų, senų laikų suspausta buvo svetimių gaivalų, šiandien gi didesnės laisvės laikams atvykus, i mūsų pačių kūną ipulė gangrena broliškų barnių, doros nuopulio; tamsybės migla neleidžia naujos dvasios spinduliams apšviesti prota, išauklėti mūsų širdi. Užtat šiandien geros valios žmonešs puikiausiu tikslu jų gerų norų, man doros, privalo būti gelbėti savo brolius iš vargų nelaimės, prisidėti visomis silios viokomis prie dvasiško žmonių pakėlimo. Tegul prisideda prie to švento darbo kaip kas gali. Turtingas gali šelpti pinigais gerus, naudingus mūsų krašto sumanyms. Mokslo vyrui privalo trūsti ir šviesti tamsuosius brolius. Visiems išpaulu melsti Dievo pagalbos, idant Tas Dangiškas Tėvas mlašaširdingomis akimis pažvelgtų ant mūsų krašto, mūsų vargų ir ašarų. — Klierikas truputi nutilo ir pažvelgė i seseris toliau kalbėjo: — O tai jus, sesutės, junginkite i kuopą ir kuodaugiausiai prie savęs pritraukit tuo tikslu, kad bendromis viokomis savo broliams ir seserims kuom norint padėti. Jus mylit Dievą, meldžiatės kasiedina, prašydamos Dievo malonės su, tėvliams, broliams, seserims, prašote sveikatės, Dievo padėjimo, melskitės ir už visą mūsų kraštą. Patarčiau jums karštai melstis už tuos mūsų brolius, kurie turi gerus norus, karštą širdį, myli savo žmones, pašvenčia savo sveikatą, kartais gyvybę žmonių labui, te-

čiaus praruošė tikėjimo malone, ar per žmogaus silpnybę doriskai ištvirko. Gaila tėvynėi tų brolių, karstos jų širdies! Jus gerai darbai ir maldos gali padaryti atmaina jų širdyse ir protavime.

Tuomi užbaigė klierikas kalbą apie prietytystę, pažitrėjo i laikrodėli ir skubiai atsikėlė.

— Na, — tarė, — man jau laikas eiti šalin, turiu šį vakarą perskaityti vieną ilgą straipsni, o vakaras nebe labai toli. Palikt šios sveikos, o aš eisiu.

Mergaitės norėjo suturėti broli ir paklausyti dar jo kalbos, bet klierikas neliko. Visos trys buvo dar jaunos mergaitės ir jautrias turėjo silias ant mažiausio balso, turinčio savyje ką norint gražaus, doraus ir prakliinaus. Tair klieriko žodžiai padarė ant jų didį įspūdį. Onytė jo žodžius, tartum, gaudytė gaudė; Viktutė su atyda klausė, Elziutė gi veidas iš jausmų pilnumo ir minties suklimo nepaprastai žibėjo. Malonus vėjalis patė i jos aušandamas sukeltus jausmus, lyg tuos jausmuose norėdamas įsą užlietuoti.

— Kunigėlio žodžiai, — tarė Elziutė, — visados sužadina manyje praklinias mintis ir turi nepaprastai ant manes įtekmę. Pasakykit, ar gi ne gražiai teisybė jis mums apreiškė! Dabar suprantu, tvirtą tarp žmonių vienybę palaiko augstos mintys, geri norai. Jis idėjo i mūsų galvą ir širdi puikią mišlį, kurią tiktai reikia užlaikyti savyje. — Cia Elziutė paėmė vieną ranką Onytės ranką, kita Viktutės.

— Sesutės, — tarė, — tegul mus jungia kunigėlio išreikštos mintys! Suspauskim su rankas, suriškim save šventu ryšiu Dievo ir artymo meilės! Viktute, tu eini i mokslus, pabaisgi gimnazija, gal ir toliau mokysies, būs už daug lietuvių šviesesnė, užtat pašvesk savo moksliu, trišau, savo viekas artimųjų labui, lietuvius šviesk.

— Man kunigėlis jau pekarta yra kalbėjęs, — tarė Viktute, kaip mūsų žmonės išalkė tiesos mokslo, reikalauja dvasiškos teuos; jie, sakė, tamsūs ir tik agraboms teuosūpinėja savo reikalus, jie, kaip mažai vaikai, reikalauja žmogimo, pamokymo. Tai gi aš ingi atjaučiu reikala savo brolius, seseris irgi tuo tamsybės ir kitų nelaimių, prijaunū žmonelių vargams, jų ašaroms ir nelaimėms, kurias reikia jiems pakelti per savo tamsumą, silpnybę, per jų, pasakysiu, našliūčių padėjimą. Juk juos visi peša, skriaudžia kaip žirnius prie kelio. Pabaisgi moksliu, nemislysiu kaip greičiau ištekėti, itikti kitiems, bet uždesiu mokykla Lietuvos krašte, o kuomet brolis paliks klebonu, prie jo persikelsi ir abudu kartu šviesime žmones, mokysime doros, dėl jų būsimę gerai. Mylėsiu vaikelius, pamėgiu si jaunutes silias (dušias) kaip puikiusias gėles ir auklesiu jų širdyse meilę Dievui, meilę artymo, doros ir tėvynės. Tegul tik Dievas duoda man malonę būti geru ir ištikima dabartiniems norams ir jausmams.

— Mudvi, Elziute, — tarė Onytė, — mokykim vaikelius, laiką turint, rudenio ir žiemos metą skaityti, rašyti. Daug yra vaikelis pas kaimynus, dar daugiau grintelesė, nemokančių netik skaityti, bet ir poterū, taigi pradėkim anuos mokyti. Pas mus seklyčia ar teip, ar teip eiti neuzimta, užtat tenai ir galėtų uždekti mokyklė doros, katkeizmo, skaitymo ir rašymo.

Atsistėjo mergaitės sėdėjusios, palipo ant kalno viršaus, kad toliau matytųs, atsidūko lyg norėdamas daugiaus oro i save traukti, sustojo visos trys greta. Jų jų užpakalyje stovėjo kryžius, skatymeli, laimindamas jaunų mergaičių praklinias mintis, šventus norus.

— Na, mergaitės, — tarė tėvas po maldą, — rytoj anksti atsikelkit. Kaip tik rasa nudžiūs, reikės jums tuojaus eiti i pievas šieną iš pradalgų išdauzyti, o diena sugrėbtė visą šieną, kuri nuopovėm per vakar dieną. Dabar giedra ir puikus oras, užtat reikia pasiskubinti šieną džiuvinti ir suvežti, kad paskui neužklūptų lietus.

— Gerai, gerai, tėveli! — atsakė dukterys, — susėpime padaryti viską, juk turime gerą pagalbininką — Viktute, kuri, sako, esanti tvirta ir galinti už du padirbti.

Visi linksmi nusijuokė ir mergaitės, pasakė „labanaktis“, nuėjo i kletį giedra. Tačiau seserys dar negreit sumigo, šnekėjo apie visokius atsitikimus Rygoj su Viktute ir jos draugėmis, išpasakojo vieną kitą naujienas, ištikusias nesimatymo laike, savo jausmus, šviežius pasergėjimus, pagaliau nutilo. Onytė ir Viktute jau skaniau miegojo, Elziutė dar negalėjo užmigti ir maštė valandėle apie šį pavakario šnekant kalno, apie Dievą, artymą ir tėvynę, bet atminus, juog anksti rytoj reikės kelti, persižengno, norėdama nusiraminti ir užmigti. Už valandėlės svirne visi miegojo. Visų trijų mintys ir širdys išsėjosi nakties atsilu.

Pamaldumas prie Szventųjų.

Abelna intencija Apaštalytės Maldos.

Parašyta Newarko vysk.

Newarko vyskupas, parašęs ilgą straipsni, patalpino Organe, kurio bent pradžią žia paduodu:

Nėra stebėtiniu dalktu, kad Sventasis Tėvas liepia Apaštalytės Maldos namams karštai melstis dėl praplatinimo ir padauginimo pamaldumu prie Szventųjų. Kiekvienas, kuris su atyda žiūri i jo popieziavimą, lengvai patėms jo karštybę ir energiją, su kuria jis stengiasi uždegti visų širdyse ugni dieviškosios meilės, kuri teip karštai žėravo šventųjų dūšiose. Jis nori, kad mes suprastumėm tą dalyką, kuris yra reikalingiausias sugražinimui visų daiktų Kristuje, juog tai neyra gilus mokslas arba gudri kontraversija (ginčas), arba net patsai troškimas sielų (dušų) išganymo; bet vien geriausias tikras ir atviras šventas pasielgimas gyvenime. Jis trokšta, kad mes pirta pataisytumėm savo silias ir papuoštumėm jas šventumu, negu žengsime prie atvertimo kitų. Meilė, anot jo, prasideda namieje. Jeigu visi ir kiekvienas katalikas karštai pradėtų darbuotis apie pašventinimą savo silios ir stengtųsi daugiaus ir daugias patikti Dievui, užduotis atvertimo žmonių prie patizinimo ir mylėjimo Jezaus Kristaus su pagelbia Dievo mylistos taptu palygintinai lengva. Negalim peikti žmones, kad jie mus apkaltina paties Viešpaties ištarimais: „Iš jų valsiu pažįsite juos.“ Ar mes norim, ar nenorim, žmonės apiprekiuos mūsų religijos vertę ir prakliniam šventumo vaisiais, kuriuos patėmia ja gyvenimuose tų, kurie išpažįsta. Nedoras, atšalęs katalikas įeidžia nevien savo sielą, bet ir sutrukdė tolynžengą Bažnyčios, katros jis yra nevertas nariu.

Užtat šv. Tėvas atkartodamas ragina vyskupus, kunigus ir žmones, idant keltūsi iš miego ir numestų tamsumo veikalus, o prisidengtų šviesai — vienū žodžiu, idant arti sektų šventųjų pavyzdį. Išgerinime šito tikslo jisai dabar ragina mus, idant sušvietytumėm karštoje maldoje, kad pamaldumas prie šventųjų pasidaugintų visų tikinčiųjų siliose, nes jis gerai žino, kad tasai pamaldumas nuves mus prie nuosirdaus suspažinimo su šventųjų gyvenimais, ir prie silpnesnio apiprekiavimo jų idealu ir tikslu, ir prie tankaus šaukimosi jų pagalbos, o ypatingai prie karštesnio noro sekimo jų pėdomis.

Bažnyčia visuomet stengiasi ikalbėti tikimiesiems, idant duotų prideriančią garbę šventiesiems. Šventieje ja Bažnyčios išdirbimo produktai prakliniausieji, ir jie yra gyvyjei nurodymai jos veiklumo, jos mokslo, jos prisakymų ir pragumų jos mylistos. Šventųjų gyvenimose matom praktiškus re-

zultatus (pasekmes), kuriuos katalikų religija gali atslekti, išaugstindama žmogystas tokias, kaip mes patys, iki prakliniausio laipeno ir dieviško gyvenimo. Bažnyčia džiaugiasi tuomi jų išaugstinimu, nes iš to matyti, kokia dieviška galybė yra įsuteikta pašvesti žmonių ir tuo būdu praplatinti Dievo garbę. Kaip mums jau yra zinoma visiems, kad pašventinimas sielų tai yra jos vinentelis tikslas ir vienintelis priezastis jos egzistavimo. Atsiekimui to tikslo ji gavo nuo mūsų Dieviškojo Viešpaties trejoja priedermė ir autoriteta mokytojo, kunigo ir ganytojo. Dabodama tikėjimui ir visus savo mokslus, vertą priėmimą Sakramentų ir paklunamu savo prisakams, parodo mums, juog vis tie dalykai yra vien atsiekiamo pagelbomis Dievo meilės viršprigimtos ir artymo meilės, kame šventybė esybiškai užšlaiko. Šventybė gi yra anuo tikslu, prie kurio atsiekimo Bažnyčia be paliovos ragina savo vaikus, ir niekad neuilsta savo pasistengimuse laikyti tą tikslą prieš jų mintis ir suėlipimę jų atsiekimo to. Jeigu-gi šventybė nebūtų aiškiai regiami bent didžiame skaičiuje gyvenimų tikinčiųjų, Bažnyčios užduotis taptu praktišku nepadėvimu. Nei skaitlingumas, nei mokslas, nei organizacijos prakliniam, nei materialiaškieji pašušimai negalėtų užvaduoti stovą jos vaikų vidurinė viršprigimtosios silios šventybės. Cia-gi tinkta tas principas, ne daugimas, vien gerumas yra vertas paminėjimo. Kokia-gi nauda būtų Bažnyčiai iš daugumo milijonų išpažįstančių jos tikėjimą, primančių Sakramentus ir pripildančių Bažnyčios, jei sunaudojus mylistos pragumus tikslas liktų neatsiektu, katram tie pragumai buvo pasikirti, tai yra, sielų pašventinimo, arba kitais žodžiais, tikrai-ai gyvenimo šventybei? Tai-gi šventieji yra tie, kuriuose gyvenimo šventybė aiškiausiai apsirošikia ir užtai Bažnyčia su motišniuku džiaugsimu ir užsigaudinimu garbinu ją atminti, šaukias ją užtarymo pas Dievo sostą ir priveda ją karzygiskus darbus kaip pavyzdį pataisyimui ir pasišventimui visų savo vaikelių. Tarp visų daugelio jos mėginimų ir sopolūių šventieje visuomet buvo jos džiaugsimu ir jos vainiku.

Bažnyčia, Kristaus vedama ir turėdama Jo nuolatinę pašelpa, yra išitikrinusi atsiekti tikslą, kuriam ją Dievas įsteigė, tai yra, sielų pašventinimui, užtai-gi tikim, kad didė dauguma jos vaikų miršta pašventinančios mylistos luome (stone), nors, kaip mūsų Viešpatis pranešė, kukaliai visuomet atsiras tarp kvėčių. Vienok tiksias, kuriam Bažnyčia yra įsteigta, yra nevien tai, kad atsiekti vidutini šventybės laipenai didžiame sielų skaičiuje, bet lygiai ir kad priverstų nemažą skaičių prie praklinios šventybės. Vienas iš Bažnyčios ženklų yra šventybė. Tikrai Bažnyčia

yra šventa savo dieviškoje pradžioje, savo darinyje, savo mylistos pragumuose, savo su Kristumi vienybėje kaipo neregima galva; bet šventybe kaipo Bažnyčios ženklų reikiam tulas viršprigintas ir nepaprastas pašventinančios mylistos iweikmes, su kuriomis Sventoji Dvasia stiprina ir gairina Bažnyčia. Tos iweikmės yra dvigubos: kai-kurių narių neprasta šventybė ir nepaprastas Sventosios Dvasios dovanos, kaipo tai stebkliai ir pranašystės, kurie kiekviename amžyje puošia kai-kuriuos jos vaikus ir liūdyja, kad Sventa Dvasia yra su ja. Nors mūsų Dieviškasis Viešpatis neparėdė prakliniam šventybė visiems priverstinaoje (prisūdo), „šventųjų tobulumas“ yra aiškiai Biblijoje paminėtas kaipo dalis Bažnyčios užduotės. Kristus pradžioje būti su savo Bažnyčia visomis dienomis iki pasaulio pabaigai, o vienok privalytumėm pripažinti, kad tos iweikmingos pašelpos trūksta Bažnyčiai, jeigu ji neatsiektų savo tikslą pilnoje reikšmėje, privezdama bent kai-kuriuos narius prie praklinios šventybės. Beje, Bažnyčios siela, autorius visos mylistos ir visos šventybės, yra Pati Dvasia Sventoji. Ji tikrai pagamina regizame Bažnyčios kūne neklaidžius šventybės ženklus ir priuošia kai-kuriuose Bažnyčios nariuose aiškia, nepaprastai šventybę. Taigi tie, kurių šventybė prakliniam buvo oficialiašai nurodytas ir Bažnyčios patvirtintas, vadinasi „šventaisiais“, ir jie yra perstatytas mūsų paguodai, šaukimuisi ir sekimui.

Šventųjų paguoda yra loģišku išvedimu mūsų Dievo garbinimo ir sykiu priteikimu padauginimo Dievo garbės; nes jei mes tikrai mylim ir garbinam Dievą, privalom sykiu mylėti ir garbinti Jo prakliniausius prietelius ir tarnus; ir gododami šventuosius iš priezasties jų viršprigintų dovanų, kartu godojam Dievą, kuris yra autoriumi ir duotoju tų dieviškų dovanų. Šaukimais šventųjų tikrai yra naudingum mūsų, nes tuo būdu gaunam pašelpa galingo užtarymo mūsų reikaluose. Iš mokslo Šventųjų Draugystės išėina, kad visi palaimintieji Danguje (net ir tie, kurie nebuvo kanonizuotas), tikrai gali ir meldžiasi už mus ir išmeldžia mus daug mylistu, kurių kitaip mes negautumėm. O jie toli daugiaus užtaria už mus, jei mes karštai šaukiames jų pagalbos. Kas yra tikima apie Dievą, kuris yra augščiau pavyzdžiū šventųjų, teip-pat reikia tikėtis ir nuo šventųjų! tai yra, kaip Dievas, nors Patsai suteikia mums malones, bet gausiau ir giviau suteikia jās mums, išklusydamas mūsų maldas, teip ir gyvenitė tvirčiau ir karščiau užtaria už mus, jei mes karštai šaukiames jų pašelpas. (Toliaus bus.)

Taşa nuo 1-mo pusl.

lininkus S. L. R. K. Centro Valdya. Kada gi tie per organa parodė visą teisybę, tai dabar rėksniai šunīs karia ant jų. Už ką? Ar už tai, ką tie žmonės darbuojasi ir pasiŕvendė dē visuomenės? Kad tai gerai žmonės, galima persitkrinti ir iš to, juog jie nuo dešimties metų kiti vargsta vazinėdami ant seimū ir savo kaštus padėdami. Jie niekam nieko blogo ne padarė, niekam neprasikalo. Jų jokis dusas nenusudijo, kaip Juzopas Lauraitis iš Senatorio, kuris sėdėjęs Pottsvilės kalėjime, dabar nekuriuos tų žmonių ir mūsų Susiv. valdybė per „Kataliką“ nori pažeminti visai neteisingai.

Susiv. L. R. K. A. ir teisybės mlytėlotai supras, iš kur vėjas pučia, ir pripažīs garbingais tuos dabartines mūsų Centro Valdvybos narius, kurie, nepaisydami ant visokių išniekinimų ir neteisingų apkelbimų, eina už teisybės ir nesibijo stoti apgynimė S. L. R. K. konstitucijos, ir turto.

Tebūna jiems garbė! Tepadėda jems Dievas darbuotis dē gero mūsų brangios organizacijos — Katalikų Susivienyimo.

Centro sanarys.

S.L.R.K.A. Centro Komite-to Susirinkimas.

4 d. Lapkričio, 2 val. po pietų, pas P. Radzevičių, Shenandoah, Pa.

Po apsarvartymo nekuriu dalykų likos nutarta:

1) Buvo kalbėta apie keilonės lėšas seiman Chicago, Ill., ir nutarta, kad tas dalykas buvo garsintas 6 mėnesius prieš seimą No. 51 „Zv.“ 1907 m. Dėlko niekas neatšilėpė apie tai ir ant seimo niekas neprotestavo prieš tai?

2) Kasilink užmėtinėjomū ant Centro Sekretoriaus, kad neteisingai suspėnduoti, radomė viską tvarkoje vedamą ir teisingai suspėnduotus, o jeigu kuopus nežino, kas kada turi būti išbrauktas, tai jų ir kaltė.

3) Kasilink „kam organas siunčiasi perekalingai?“ dėlko tos kuopus neprisiuntė Centro seim. surašė, kam organas reikia siųsti, kam ne: tas jau buvo garsinta apie 3 ar 5 kartus, kad prisistų vardus, kuriems organas reikalingas.

4) Siuomi lūdyjame, juog Chicago delegatai buvo suspėnduoti ne vieno Centr. Sekretoriaus, arba kunr. Miluko, bet Centro Komite-to balsų didžuma.

5) Kad Jokių pūdoleriu, ką moterys neaugaona organo, niekas nema, bet jie kartu su visa suma eina i Susivienyimo kasa.

Knygas radome geroje tvarkoje. Pinigų pas kasėje irki 1 Lapkr. \$4,610.36. Geležin. kapitole 14,176.61

Visas pin. turtas \$18,786.97

Kun. J. V. Kudyrka, pirmėsdis.

K. Krušinskas, sekr.

Kun. Vizgirda, knygnius.

K. Radziavicius, kasierys.

K. Valukonis i kases.

S. Cepukaitis i globejai.

Kun. A. Miulkaas,

Dvasiškas Vadovas.

Amerikos Naujienos

Po rinkimū.

Kaip jau iškalno buvo sprendžiama, nauju Susv. Valstijų prezidentu tapo išrinktas republikonas William H. Taft. Jis gavo daugiau nei pusantra tiek balsų, kiek jo priešas, demokratas W. Bryan. Tečiau šimet republikonų balsų buvo mažiau, nei pirm 4 metų, kada aprinko Rooseveltą.

Vos pasirodžius Taft'ą išlaimėjus, po visą kraštą darbai ir vaziba gėję atgijo. Didžiosios korporacijos, seniai laukiosios rinkimū, su viena diena padarė kontraktus ant darbų, apimančių milijonus dolerių. Iš kiekvienos valstijos pranešama apie fabriku sujūdėjimą, geležinkeliu ir laivų naują gyvastį. W. C. Brown, viceprezidentas New York Central linijos, šiteip išstatarė: „Dar niekad Susv. Valstijose nebuvo tokio didinimo ir platinimo geležinkelių linijų, kaip prasėdėta dabartiniame laike. Mano kompanija šiandien išsūtė suviris 100 telegramų, liepiančių pradėti darbus ant kontraktų, kurie sykiu apima 31 milijoną dolerių. Šitie kontraktai buvo daryti su ta išlyga, kad republikonas Taft'as bus išrinktas prezidentu. Kitaip mes nebūtum galėję drišti išleisti tokias milžiniškas sumas, nežinoma, kokias kliūtiš valdžia gali daryti. Kitos geležinkelių kompanijos teipgi suskubodudėti ir laike kelių dienų vien geležinkelių užsakyti darbai apima apie 240 milijonų dolerių. Yra tai užtektinai, idant visus šios šalies didžiuosius geležies fabriku vartyti pilnu laiku per šistius metus.“

Philadelphia, Pa., 5 Lapkričio. Baldvino lokomotyvų dirbtuvė apgarsino, kad netrukus priimsianti apie 15 tūkstančių darbininkų. Ana dirbtuvė kitais metais priimtų darbu 20 tūkstančių darbininkų, bet nuo kada prastieji laikai prasidėjo, per ilgus mėnesius ten dirba tiktai 5 tūkstančiai. Užsakytų darbų dabar esą tiek, kad visos dirbtuvių šakos galės dirbti pilnomis pajėgomis per neaprebuotą tų laiką.

Pittsburge, Pa., 5 Lapkr. American vinių fabriku apgarsino, kad dabar, Taft'ą išrinkus, visiems anos dirbtuvės darbininkams pakėlis algus su 20c ant dolerio, o beto kiekvienas darbininkas galėsias tiek ekstra valandų dirbti, kiek norėsias. Vsi senovės darbininkai, kurie buvo paleisti bešarbes laikuose, šaukami atgal.

Iš visų miestų pranešama apie fabriku pradėjamą dirbti pilnomis pajėgomis. Pasirodo, kad nuo seniai buvo paduoti kontraktai ant darbų vis su ta išlyga, kad republikonai laimės rinkimus. Šituos kontraktus dabar liepiama pradėti.

New York, 5 Lapkričio. Laivų kompanijos laukia atplaukimo didelio skaitliaus atėivių, kada pasekmė šiu-

metinių rinkimų apsigarsis po Europa. Sprendžiama, kad per žiemą ir vasarą priibus tiek atėivių, kiek dar niekados pirma. „Atėivių skaitlinės“, sako viršininkas German Lloyd laivų kompanijos, „yra tikra rodyklė ekonomiško padėjimo Amerikoje: jeigu darbai geri, atėiviai atplaukia dideliais pulkais; kaip veik tik darbai prastyn eina, atėivių pribuvimas susimazina arba visai sustoja.“

Elektriški geležinkeliai.

New York, 6 Lapkričio. Pennsylvania geležinkelio kompanija apgarsina, kad padarūs su Westinghouse Electric kompanija Philadelphiaje kontraktą ant 5 milijonų dol. išsėdymui su elektrika visų Pennsylvaniaus geležinkelio linijū New York, teipgi stoties ir tunelių po Hudsono upę. Elektriškosios mašinos bus naujoviško padirbimo ir silyngiausios, kokias dar niekad nevartojo. Jos varys trūkius pilnu greitumu net per stačią pakalnę, kilant iš tuneliu augstyn i stotį. Viena tokia mašina, išbandinėjama ant Long Island City geležinkelio, vaziuoja greičiau nei 90 mylių ant valandos ir gali pasiekti greituma 120 mylių valandėje. Visai geležinkelio sistemai reikalaus 250 tūkstančių arklų jėgos trūkių varymui. Kontrakto darbai turės būti pabaigti už 20 mėnesių. Pagal planus bus leidžiama tūkstantis trūkių ant dienos, tai yra dukart tiek, kiek dabar leidžiama New York Central linijos.

Milijonierius 15 metų kalėjiman.

New York, 5 Lapkričio. Charles W. Morse, kuris savame laike buvo galva Amerikos ledo trusto ir kurio turtai buvo apskaitomi ant 22 milijonų dolerių, tapo teismo pasmerktais ant 15 metų kalėjiman. Jį rado kaltu neteisingo vartojimo bankos pinigų, darant falsyvus raštus bankos knygoje. Prauge apskustas bankos prezidentas tapo paleistas, nes pasirodė, kad jis buvo tiktai inagu anjo rankose.

Naikina kates ir šunis.

Wilkes-Barre, 5 Lapkr. Prasaplinitas difterijos ligai po šitą miestą, vyriausybė paliepė išduyti kates ir šunis visuose namuose, kur pasirodo ana liga. Gydytas naujės atlankyti nekuri ligoni, atrado ant jo lovos gulinti šunuką, kuris begiodamas paskui po kitus namus, visur platino ligos diegus. Užtai dabar, kur tik šuva arba katė užtiknami ligonio namuose, tie tuojaus nušaujami. Priemiestyje Nanticoke nuo nekuriu laiko jau mokyklos ir bažnyčios uždarytos iš priezasties anos limpančios ligos, bet ligonio skaitlius vieton pasi-mazines ana didyn.

Pusė milijono dol. muzėjui.

Cincinnati, Ohio, 4 Lapkr. Milijonierius J. Emer, kurs neseniai pasijimė Ellsworth'e, Me., paliko visą savo apstingą rinkliavą paveikslu, knygu ir tt., apskaitytu ant pusės milijono do-

leriu vertės, muzėjui savo gimtinio miesto Cincinnati; teipgi paskyrė 200 tūkstančių dol., ang muzėjaus užlėkimui. Visas to milijonieriaus paliktas turtas siekia 70 milijonų dol.

Padegikai.

Philadelphia, Pa., 4 Lapkr. Laike keliu savaičių atsiotė šeši gaisrai medžių krautvėse apielinkėje Pennsylvania geležinkelio, padarydami blėdies ant šimtų tūkstančių dol. Policija ir savininkai persitkrino, kad tie gaisrai yra darbas padegiko, nors nežinoma, kas per priezastis tokie padėgimams, išėmus kad padegikas gal zinogus nesveiko proto. Medžių krautviniukai sustarė apgarsino, kad duosia tūkstantį dolerių atlyginimū tam, kurs suseks padegiką. Nors du sargu išvien per naktį sergėjo, išnaujo pasirodė liepsnos J. J. Williams medžių sankrovoje, ties 22-tra gatve ir York st. Tūkstančiai žmonių subėgo žiūrėti milžiniško gaisro, kad tuoturop vanduo, ugnėgėsiu liejamas, patvino gatves 24 ugnegesiai netikėtu degesų grūvimu skaudžiai apdegė. Medžiai anoje sankrovoje buvo beveik visi kieti, pasikirti naminių daiktų dirbimui. Blėdis užtai apskaitoma ant 200 tūkstančių dol.

Provojimosi pasėkmė.

Pottsville, Pa., 5 Lapkr. Kiek naudos išėina iš provojimosi po teismus, pasirodė iš dabar pasibaigusios provos už palikimą nekuriu Haupt'o iš Frackville. Palikimas buvo apskaitytas ant 80 tūkstančių dol., bet dabar, kada prova pabaigta ir giminės išsidalino pinigūs, liko tiktai 6 tūkstančiai doleriu pasidalinti. Viskas kitkas nuėjo i rankas advokatų ir teisėjų.

Belgai Sus. Valstijoms.

New York, 5 Lapkr. Siėion keta nežuogio pribūti Belgijos pasiuntynis, idant apkeliauti ir ištyrinėti vakarines šios šalies valstijas. Belgijos valdžia nuo seniai jau rūpinas, kaip padaryti vietos savo šalies vis skaitlingu einanties gyventojams. Pasiržo atleisti i Sus. Valstijas kasmet po 50 tūkstančių savo gyventojų, suteikdama jiems visokius palengvinimus išėyvystei. Sus. Valstijų valdžia tam uzmanymui prielanki, nes jai geriau priimti drūtus, darbštus belgus, negu atėivius iš kitokių Europos šalių. Belgijoje gyventojų yra aplamai po 600 ant ketvirtinės mylios. Kiek daug tai yra, galima sprėsti iš to, kad jeigu Kanada būtų teip skaitlingai apgyventa, tai jos gyventojų skaitlius nebūtų 8 milijonai, kaip dabar, bet du tūkstančiai milijonų.

Milžiniška alejeaus versmė.

Tampico, Mex., 7 Lapkr. 800 kareiviu per keliatą savaičių darbuosis, bandydami sutvarkyti naujai užtikta alejeaus versmę, apie 75 mylias i pietvakarus nuo šito miesto. Alejeus teip smarkiškai tvysta augstyn, kad kareiviai nieko nenuveikę paliovė darbuose. Drabas ypa-

čiai sunkus buvo per tai, kad su alejeumi drauge išsi-verzė nuodingi gazai, nuo kurių keli darbininkai pasimri. Gazai ypačiai užgauna akias. Duobė, išferiverdiančio alejeaus pramūsta, kaskarta didyn eina, ir atsikartotinai jau didi žemės plotai nūgriuvo i alejeaus ir verdančių vandeniu dugnā. Tirtas kaip smala alejeus nuplaukia ant ezero Tamiagua, kurio visa pavirš jū apėmė storu uždangalu alejeaus ir asfalto. Laukinės antys ir kitokie vandens paukščiai, nutūpianti ant ezero, teip prilimpa prie tos smalos, kad nebegali pakilti ir žuva.

Chicago's ateitis.

Daug rašoma apie stebūlingā New Yorko augimą. Bet Chicago, vakariųjų valstijų didmiestis, keta neatsilikti, o nekurię pranašauja net, kad su laiku Chicago pervirsys New Yorkā. Pačioje Chicagoje ir aplinkinėje yra šimtai fabriku; teip vaziuodamas iš Chicago i Milwaukee, ant viso 100 mylių kelio išvien pamatyti didelius fabriku. Šitie fabriku pagamina daugiau tavurū, nei New Yorkas. Chicago išdirbiniai eina per visą pasauli; teip paveldana Kynai, Australija, Pietinė Afrika ir Ispanija visi vartoja vėjinius malūnus (aero motor), partrauktus iš Chicago. Niekur pasaulyje neišdirbama tiek skūros, kiek Chicagoje. Teip-pat javų, medžių, vilnos ir kitokių tavurū iš jokio miesto tiek neišsiundama, kiek iš čionai. 31 didelės geležinkelių linijos sueina i Chicago. Vandens keliais Chicago išsiunčia ir prima tavurū daugiau, nei New Yorkas.

Chicago's Halsted gatvė yra 98 mylių ilga, Western Avenue 41 mylia. Nekuriose vietose šitų gatvių žmonės teip-pat susigudrė gyvena, kaip ir New Yorke ant East Side. Netruks 10 metų, pakol Chicago pradės stūtinėti laivus i didžius per Mississippi upę i pietus ir per Lawrence upę i rytus. Jau nuo keliu metų daug vazibos su Mexico, Vidurine Amerika ir Kuba, kas pirma ejo per New Yorkā, dabar eina per Chicago.

Lietuviškas redaktorius po \$1.000 bėlos.

Shenandoah, Pa., 7 Lapkr. Augustas Margalis, sanarys distrikto vyriausybės Amerikos Mainieriu Unijos pas skvajerį Giblon'ą apskundė Vinca Šliakį, leidėją „Darbininkų Vilties“. Kaltinajį kriminališku šmežzinu užtai, kad savo laikraštyje rašė, būk Margalis gavęs nuo Demokratų partijos 25 dol., idant rinkimuose užtają partiją pasitruštu. Kadangi skvajeris tokių provų negali galutinai nu-teisti, V. Šliakis turėjo užstatyti kaucejos 1000 dol. Kaucejā užstatė K. Radzevičius. Prova bus nagrinėjama Pottsvilės sėde.

323 skundos Pottsvilėje.

Pottsville, Pa., 7 Lapkr. Kriminališkas teismas, Padėdyje prasidėsiantis, turedė neteisti viso 323 skundus iš Schuykill'o pavieto. Kaip vis, daugiausiai skun-

Iš Lietuvos.

GIZAI (Vilk. ap.). Dar laisvės metu valdžia buvo čia išteisigiu monopolu, kuri po keliu mėnesiu turėjo uždaryti, nes tol gražu tiek iš degtinės nesurinkdamo, kiek reikėjo „monopolėkui“ algos užmokėti. Pernai per valėsiaus sueigā Gizičiai nutarė reikalauti nuo valėsijos, kad būtų panaikinta ir aludė. Bet išpildymo to nutarimo vis nesulaukavo. Tada viršininko pagelbininkas Grikietis patarė paduoti gubernatoriui prašymā. Cia jau kitaip virto: jau dauguma Gizičių pagailėjo aludės ir visai nemanė toliu rūpintis jos panaikinimo. Ir dabar Gizuose ne viena, bet tris aludės, ir apie jų panaikinimą, arba nors šventadienisiais uždarymā, nė kalbos nėra. „L. U.“

BARTININKAI (Vilk. apsk.).

Pavasari 1908 m. per valėsiaus sueigā buvo nutarta reikalauti, kad atidengtų čia muges (turgus). Nutarimą nusiantė pas gyventojū ir greitū laiku gubernatoriū užtvirtino Bartininkuose muges: pirmą po Naujų Metū, antrā Gegužės 8 d., trečią Liepos 26 d., ketvirtā Rugšėjo 17 d. Valstiečiai tuo labai užganėdinti, nes gali čiapat viską gauti; ar reikia pirkti, ar parduoti, nereikia tili keliauti. „L. U.“

VISTYTIŠ (Vilk. apsk.).

Mūsų miestelis nedidėlis ir prie pat Prūsų sienos. Vokiečiai čia viską superka, kaip štai arklus, kiaules ir kitokius gyvulius, o žmonės paskui gabena slapčia per sienā, nes daug pigiau, negu per kamara. Šimet tas turbut pasibaigs, nes čia atkeliaub daug rusų kastaų per sienā grabę; jau šiuo pakraščiū iškasta. Sako, kad ir tvorā tvėrs. Šventadienis tie darbininkai ateina i Vistytį turėti, nes monopolis ir aludės per dienā atdari, visas miestelis užia nuo jų riksmų ir kėlksmų. „L. U.“

MAZEIKIAI (Saul. aps.).

Paskutiniu laiku pas mus labai daug privaziavo rusų darbininkų. Vieni mūryja namus prie etoties, kiti kasa grabes. Pabaigė darba, visi eina i monopolu, aludės, o paskui pasigėrė valkiofasi pi miesteli, keldami didžiaus tikruškā. Nuo ju neatsilieka ir mūsų muziekiečiai. Cia kožna diena turėjai, teip kad žmonių daug suvaziuoja. Vakaris tik ir matai, kaip prisigėrė žmoneliai volkioj gatių pašalias. O kiek barniū, muštyniū, tai ir nesurokuoti. „L. U.“

IS SUVALKU PUSES.

Nors karo metas skaitosi pas mūsų jau panakintu, bet gubernatoriūs davė išakymā, kad visi karo stovini esant

apskelbtieji isakymai, paliepinimai ir t. t. turi galę ligi tam, kol nebus apie tai tam tikro pranešimo. Taigi ir „Sveisa“ neturi teisės vėl pradėti veikti. „V. Z.“

GRAZISKIAI (Vilk. pav.). Valdžia parsikraustė mūsų monopolin kokią tai Peterburgo gudą, kuris išlyškėsi ir nesu-pranta mūsų kalbos. Neseniai baisiai sukulė vieną žmona, kurią pakėlė patiko ir kuri nemokėjusi pro toki įegamastį atsakančią praeti. Gera būtų progą baltas, miltėtojams susitraukti. „V. Z.“

RYGA. Spalių 17 ir 18 d. įvyko čia lietuvių mokytojų draugijos narių susiavizavimas. Pirmą dieną tarp kitko buvo svarstomas klausimas apie pedagogiškojo laikraščio leidimą ir apie mokyklų reformos sumanyimą, kuri ketinama v. d. mumi įteikti. Tame susirinkime dalyvavo vien draugijos nariai.

Antrą susiavizavimo dieną buvo skaitomi referatai, kuriuos klausyti leidė ir publikai. Pranešta apie šitokius referatus:

1. K. Jaunzemas skaitė: Mokykla užsienyje.
2. K. Ozolis: Garsiausių pedagogų nuomonės apie mokyklas.
3. E. Mednis: Svetimų kalbų mokymas.
4. Pr. Eundžinis: Apie latvių elementorius ir gramatikas.
5. E. Ritinis: Prigimties mokslų išguldymas mokyklose.
6. Kr. Melnakėnis: Apie istorijos vadovėlius.
7. K. Ozolis: Apie geografijos mokymo metodiką ir apie latvių kalboje esamus geografijos vadovėlius.
8. Bredis: Apie mergaičių ir vaikų mokymą bendrose mokyklose. „V. Z.“

VILNIAUS vyskupijos valdytojo isakymas, užrašėnėti bažnyčiose lietuvius, yra kai kurių Vilniaus kunigų lenkų nemaloniai priimtas. Iš sakyklių kai kurių Vilniaus bažnyčių pasigirdo žodžiai apie katalikų tikėjimo ardyumą. Sunku teigiamai įtikėti, juog kunigai lenkai matytų tik katalikystei pavojų tame, juog ir lietuviams katalikams Dievo žodžiai bus bažnyčioje išguldomi suprantamajai jiems kalba. „V. Z.“

VILNIUS. Konan Dofio veikalai, kuriuose yra aprašomi šnipų karzygiški darbai, yra duodami mokiniams skaityti padoms Vilniaus pirmosios gimnazijos vyriausybės. „V. Z.“

ADAKAVAS (Raseinių apsk.). Per šv. Mykolo atidaidus Adakave buvo iškilmingas mokymų pašventimas. Iš bažnyčios ateita prie mokyklų su iškilminga procesija ir daugeliu kunigų. Zmonių buvo daugybė. Prie mokyklų kun. Cerkelianskas pasakė gražią prakalbą. Visa iškilinė padarė gilų įspūdį žmones, net daugeli sugraudino. Nestikėjo adakaviečiai turėti mokyklų, nes parapija maža ir netur-

tinga. Ir teip viskas buvo apleista: bažnyčia apdirkusi, klebonijos triobos be pamatų...

Dabar per penkerius metus viskas virto kitaip. Bažnyčia iš prašdaušios stojosi gražiausia aplinkėje; klebonijos triobos panaujintos; bažnyčioje visi dainai nauji. Žodžiu, viskas nauja. Ir vis tai aičiu Adakavo klebonui kun. Grigaliui, kuris nesigaldėjo savo sveikatos, vargo, rūpesčio ir skatiko. „Salt.“

PERMAINOS DVASISKIJOJE. Cekiškių bažnyčios kamendoriaus kun. Petras Strelcūnas perkeltas į Erligalos bažnyčia; Erligalos kun. Antanas Keraitis perkeltas į Saukėnė, iš Saukėnė kun. Vladaslavas Venelavskis į Laukvos bažnyčia; Laižėvos kun. Stanislovas Kučas į Zeimelius, į vietą kun. Zukauskio, gavusio leidimą į užsienį keliauti. „V. Z.“

GRISKABUDIS (Naumiesčio apsk.) tai mažas bažnytkiemis, kuriame yra sena medinė bažnyčia, arbatnamis, monopolis, smūklė (karčiama), o aludžių be skaičiaus, nes pas kiekvieną žyda galima gauti netik alaus, bet ir degtinės. Laikraščiu ir knygu mažai tskaitoma. Zmonėms geriau patinka degtinė, negu knygos. „Salt.“

KALVARIA (Suv. gub.). Jau baigiasi antras mėnesis, kaip po vakacijų prasidėjo mokslas pradedamoje draugijos „Ziburio“ mokykloje. Vaikai, mokiniai prigimtoje jų kalboje, greitai prasliavina, labiau aičiu mokytojų p. Juskevičiaus pasivestytė. Žemą mokinosi apie 100 vaikų ir mergaičių, iki vakacijų liko 60, o dabar jau yra 60. Už mokslą vaikai žiburiečių moka mėnesiu 15 kap., o ne žiburiečių – 50 kap. Galima paskaityti už didelę garbę „Ziburio“ draugijos nariams, kad nesigailingų pinigų mokyklos išlaikymui, nes mokytojų mokama mėnesio algos 800 rub., ir kuriai 50 rub., o už mokyklų ir skaityklos namą mokama mėnesio nuomos 300 rub. Dieve padėk ir toliau draugijai naudingai darbuotis! „Salt.“

SADUVA (Slaulių apsk.). Šį rudenį liko įkurta mergaičių mokykla; joje mokys rusiškai ir lietuviškai. In bernaičių mokykla teipgi šiame tapo įvesta lietuvių kalba. Abiejų mokyklų vaikių pilnos. Žyda padavė prašymą, kad valdžia leistų įkurti čia vyrų progimnaziją, bet krikščionys prie to prašymo neprisidėjo.

Miestelėnai laikraščiu neskaityto, tautiškai nesuiprante, sulenkėje. Sodiečiai labiau susiprante, skaito laikraščius ir skirstosi į vienasėdžius. „Salt.“

TAMOSBUDIS (Naumiesčio apsk.). Turim išstarti aičiu naujam mūsų viršaičiu už valščiaus raštines sutvarkymą. Pirmiau gaudavai „po vestkas“ (paraginimus) ir savaitę po laukui; laikraščius

ir laikus rzdavome po statlu, ar visai rzdavome. Siandien gi kas kita. Tik nesu-prantama, dėlko viršaitis nepanaikino mokesnio už užsienų laikus, nes reikia mokėti po 5 kap. nuo laikšo? „Salt.“

Iš'ustieji grįžta.
Per rūpesti kunigo Ziskaro, Irukeko klebono, iš Sibyrus sugrįžo į savo gimtines šalis 14 senelių, išsūstų per lenkmetį (1863 metais). Kauno gubernijon sugrįžo ir apsigyveno: Jonas Kazeliūnas pas p. Nitaveckį, L. Sadnickis pas gr. Kasakauskienę, A. Gaveika pas p. Liandenbergį, Boreu pas gimines. „Vilt.“

Iš Visur.

Europa nenori karės.
Londonas, 9 Lapkr. Svarbią prakalbą apie dabartinį padėjimą Balkanuose, o ypačiai apie Anglijos stovį, laikė Anglijos premieras Asquiths, bešvenčiant aprinkima Londono miesto viršūninko ir sykiu beapvaikščiojant karaliaus Edvardo 67-ą gimimo dieną.

Premieras nurodė at to, kaip pasekmingai ir be kraujo praliejimo Turkijoje įvyko revoliucija. Dabartiniai ginčai Balkanuose negali sibaigiti kitaip, kaip sutikimu visu Europos viešpatyčių, kurios savo laiku pasirašė po Berlyno sutartimi, aprubežiuojančia Balkanų reikalus. Anglija nesipriešiant, at kokio nors pamato nauja sutartis ir būtų daroma. Ji visada patariusi Austrijai su Bulgarija ir Turkija taikyties tarp savės tiesiogiai, be kitų išsiaišymo, bile tik Turkijai būtų pripažįstama tiesos, kokias ji gavo per Berlyno sutartį.

Pirm vienu metu Vokietijos cieoorius tvirtai pasakė, kad viską darysias, idant Europoje būtų išlaikoma ramybė. Pagal ju tą išsitarimą laikėsi ir kitos viešpatystės, o rodosi, kad jos ir dabar dar to laikosi ir visi karės gresimai veik išnykę. Ramybei viešpataujant Europoje, dabartinės bedarbės Anglijoje ir kitur negalės ilgai patekti. Išlaikymas laivyno kaštuoja begalo daug, tačiau Anglija negali nusileisti kitoms viešpatystėms ir todėl nemažis kasmetinius išleifimus laivynui.

Neramumas Persijoje.
Teheran (Persija), 9 Lapkr. Iš šito miesto į Peterburgą nusūstos žinios patvirtina, kad Persijos valdonas su pagelba reakcionierių partijos ketas panaikinti parlamentą. Sachas mat grūdinais, kad anomet suteikė savo žemei parlamentą, arba, geriau sakant, buvo priverstas suteikti. Jam nepatinka apribėziamas ju valdžios, atsi-radesis per parlamentą veikima. Rusija ir Anglija, apie toki šacho pasikėsinimą dagirdė, perserģėjo ji apie pavojų tokio žingsnio. Ypač Rusija tame dalyke pasitruksė. Rusijos revoliucionieriai Kaukaze atskirtontiniai

pasikėse prieš tenykščią valdžią; ju sutvarkymui Rusijos valdžia norėtų nusūstis karievių, tačiau bijosi, kad persai, matydamiant savo rubežiaus rusiškus karievius, pamislytu, juog tie ateis šačui į pagelbą, jam panaikinant parlamentą.

MELBOURNE (Anglija). Du šimtu bedarbių su prievarta bandė įsiveržti į parlamenta namus, reikalaudami pagelbos. Policija vienok paspėjo duris užrakinti ir bedarbius atstumi. Tejeit tad laikė prakalbas prie parlamenta durių, niekindami valdžią ir parlamenta sanarius užtai, kad nesirūpina bedarberms galą padaryti. Kada pribuvo daugiau poli-cijos, susirinkusiuosius išsklaidė.

VIEDNIUS (Austrija). Valdžios ministrai gresia vis atsaisykti nuo tarnystos iš priezasties nesutikimų tarp ministrų vokiečių ir čekų. Yra tai pasekmė politišku riaušiu Pragoje ir kituose čekų miestuose.

RYMAS (Italija). Yvairuose miesteliuose Italai laikė džiaugsmo demonstracijas iš priezasties Taft'o išrinkimo Suv. Valstijų prezidentu. Buvo tai daugiasiai Italai, sugrįžė iš Amerikos iš priezasties bedarbių ir kurie tikisi dabar, geresniems laikams užėjus, vėl grįžti į Ameriką. Ypačiai plati demonstracija atsiubuvo mieste St. Andrea, Canzaroje. To miesto viršūninkas atsiuntė pasveikinimo telegrama Taft'ui.

Švento Tėvo jubiliejus.
Rymas, 9 Lapkr. Sventais Tėvas priėmė at audienjencies šanarius Sventosios Kolegijos, kurie atėjo pasveikinti Jo Sventenybę iš priezasties sulaukimo 50 metų nuo dienos pastojimo kunigui.

Kardinolams vadovavo kardinolas Serafino Vannutelli, kuris padavė Sventam Tėvui dovanų \$4000 aukso pinigais ir ištarė laimės velykimus vardan visu kolegijos šanarių.

Popiežius padėkavojo kardinolams ir tada vytiškai pasikalbėjo su kiekvienu iš savo svečių.

KORESPONDENCIJOS.

Baltimore, Md.
Iš daugelio atžvilgių mūsų lietuviškoje tautoje tankiausiai galima patėmyti visokių netyros širdies melagiu, kurie su visomis savo spēkomis stengiasis persekiovi šventą Bažnyčią, melaginiai šmeždami dvasiškią, kuri pirmutinėje eilėje stovi prieš paragoną galybę; mano jie, jei tik apjuodys dvasiškią, tai jau žmonės seks ju nedoru keliu. Kartais jiems ir pasiekta patraukti lengvatikus, arba be kritikos jaunosius, ir perdirbti ju žmogiasis širdis į kurmio širdį, tu piktų žverukų, kurie, susitike, tol' piaunasi, pakol vienas krinta negyvas.
Nesmagu rašyti toki prastą prilyginimą, bet jei kas tikrai perkartinetų religijos priešų žodžius ir ju raštus, Lietuvos aplamai gyvena

ju širdies itūžima prieš tikėjimą, visas viešai išlietas melagystes, — tikrai pamatytų tokią piktębę, kaip ano kurmio.

Dabar grįžkime prie mūsų idėalo — tikėjimo, pažirėkim, kaip jis šventas, nekaltas ir niekam nekenksmingas, ir da labai naudingas; čia mes randame didžiausius mokslą, kurio nėjoks universitetas neistengia ir žmogaus protą įlieti, tai yramelė, nusizeminimą ir kantrybę. Prie šitų trijų dorybių ir bedievis atėjes turi suklypti. O kas išmoks tas dorybes be religijos? Niekas, — vien tikėjimas per šventus Sakramentus gali mus išmokinti tų trijų dorybių.

Jeigu mes tankiai pakeltume savo širdis prie Dievo ir mylėtume savo artymą, tai iš visu savo spēkų rūstūmės ir katalikiškas draugijas, kaip tai Susivienijimą L. R. K. A., ir tvirtai laikytumės. Gerą pavyzdį galime imti iš Vokietijos katalikų; kokioj gražioj vienybėj anie laikos, galima matyti iš to, kad jie turi net 500 katalikiškų laikraščiu. Jų vienybė priduođa jiems didelę galybę; ten ne teip lengvai bile kosas bedievis gali išbauruoti tikėjimą, kaip pas mus. Tai rikšimės į katalikiškas organizacijas.

Per Visų Sventę teko man laimė, atlankyti šv. Antano koplyčią trakyje, teip vadinama gelzkelio misija Baltmore Union Stotyje. Tikš tančiai katalikų ejo pažinrėti. Buvo ten labai gražus šv. Antano altorius vagone, kuriame galima atlaikyti Miasias, klausyti išpažinties ir krikštų; teipgi cimborija buvo atidaryta, graži monstrancija ir kiekilai ir viskas, kas reikalinga bažnyčiai. Tas parėdymas yra labai naudingas tiems katalikams, kurie savo apgyventoje vietoje neturi bažnyčios; ten su tokiu vagonu galima greit nuvažiuoti ir aprūpinti tikiečiuosius šventais Sakramentais, o tarp netikėčių galima laikyti misijas. Juk čia Amerikoje tankiai katalikai apsigyvenę už šimtu mylių, be kuniguo ir bažnyčios; taigi pas juos tad' atvažiuoja bažnyčia. J. Karalius.

Nashua, N. H.

Mūsų miestelyje darbai pradėjo eiti geriau; dirbame dabar nuo 6½ val. ryto iki 6 vakare; bet užmokestis, nors ir pirma buvo nelabai didelė, bet dabar dar to sumažinta su 10c nuo dople.

Šimet mūsų miestelyje susiorganizavo lietuviška parapija po vardu šv. Kazimiero ir labai gražiai žydi. Nors ne visiems rūpi išstaisyms nuosavos bažnyčios, tačiau yra, aičiu Dievui, tokiu, kurie labai pasitruisai, ir tikimės kuomet sulauki savus Dievo namus. Gėda rašyti, kad atsi-randa daug tokių lietuvių, kurie vis dar nori lenkams batus šveisti ir prisiloplakė prie auo parapijos, nors dar ir lenkai neturi bažnyčios. Lietuvių mūsų miestelyje yra daugiau nei 800, o lenkų vargu bus 200. Lietuviai aplamai gyvena

sutikime, nors retkarčiais ir atsiinka kokie pėstukai.

J. S.
So. Boston, Mass.
1 d. Lapkričio Bostono arel-vyskupystė turėjo labai didėj apvaikščiojimą, kuriame dalyvavo daugiau nei 900 parapijų su 40 tūkstančių žmonių; suvirš 200 beu-nų grajimo muzika. Apvaikščiojime dalyvavome ir mes So. Bostono lietuviai su beuu ir po vadovystės savo klebono kun. Tamo Žilinsko. Po apvaikščiojimu klebonas pasakė puiknią prakalbą, iš-rodydamas, kaip katalikystė vis auga ir plėtojasi. Bostono arel-vyskupas teipgi iš-gyrė lietuvius.

Mūsų Susivienijimo kuopa gerai laikosi, nors „Keleivis“ ir „Tėvynė“ kaip galėdami platina socializimą. Vytauto draugystė net parsikvietė ant prakalbų Bagočėių ir iš Providence S. Micekvičėiu, neprisigulminga kunigūži. Tas pastarasis kad keikė, tai keikė Bostono lietuvius už tai, kad davė bažnyčia aprašyti ant vyskupo ir pašventinti.

Bet aičiu nenuliestančiam trisru su kun. Tamo Žilinsko, socializistai negauna perdau išsivyruti. Nepamiršta godotinas kunigėlis per pamokslus paaikšinti apie tų bedievių nedorus darbus. Dieve padėk jam ir toliau teip uoliai darbuotis.

Lietuvius.

So. Deerfield, Mass.

Mūs' miesto lietuvių pradėda atsiubuti ir atsiapirti prieš savo išnaudotojus sveitimaucius, o ypačiai lenkus. Neseniai lenkai gavo nuo vyskupo pavelyjimą turėti savo bažnyčią ir kunigą, užtikrinę vyskupui, kad lietuvių eisa su jais išvien. Kunigas pribuvęs žadėjo kartais pasakyti ir lietuviškus pamokslus, ir viskas rodėsi eisią gerai. Bet dabar jau visa vasara perėjo ir dar nė žodis neisgirdom lietuviškai. Pats syki mačiau, kaip atėję lietuviai ant vesėlis ir viskas buvo atlikta lenkiškai kalboje, nors iš tenančių retas tesuporto lenkiškai.

Lietuviai užtai subruzdė ir keta atskirti nuo lenkų. Jau sutvėrom draugiją po vardu šv. Kazimiero Karaličio. Jauojio draugija gerai stovi ir keta būti pamatu busiangtos parapijos. N.

Pittston, Pa.

5 d. Lapkričio persiskyrė su šiuo svietu a. a. Juozas Lopata, 43 metų amžiaus, palikdamas pačią ir trejtą vaikeliu, teipogi senus tėvulius, tris seseris ir broli advokata (lojeri) Joną Lopatą. Vėlonis pergyveno Amerikoje 26 metus; iš Lietuvos paėjo iš kaimo Slaudimiskiu, Pilviškių parapijos, Senapiės pavieto, Svalukų gubernijos. A. a. Juozas buvo geras katalikas, doras žmogus, mylimas savųjų ir svetimų. Laidotuvis atsiubuvo iškilmingos. Lai silisi vėlonio Juozo vėlė ir tebūna jam lengva šita Amerikos šalta žemelė!
Juozo draugas.

Moterys ir Šeimyna.

Žiūrint į šiedvi iš piliozopijos kertės.

Iš vokiškos kalbos vertė J. GERUTIS.

(Tęsa.)

Ir vėl yra tai graikai, kurie čia pasielgė būriuri-būriurisiai. Spartoje, kaip visados, netikęs atžvilgis į viešpatystę slopiną doros ir gamtos balsai. Joksai gyventojas negalėjo, sulysį įstatymo, auginti vaiko, kuolaik beširdis viešpatystės urėdas neįstūrė, ar vaikas yra pakaktinai tvirtas ir deras spartaniškam auklėjimui. Jeigu vaikas buvo silpnas, tuomet jį paskirdavo mirtin. Ateničiai ne-reikalavo nėjokio įstatymo, nėjokios komisijos. Čia gyventojų lengvaširdystė ir paleistuvystė už-tekdamo gamtos paniekinimui. Vaikų naikinimas buvo taip paprastas daktas, juog laikydavo šiam dalykui tam tikras moteris, kurios, reikaliui prieš-ėjus, ir žudydavo kūdikius. Šito nusijėmo dalinin-tes tankiai nesmaugdavo nelaimingo sutvėrimo, bet išsukdamo jam rankas ar kojas ir, padariusios lušu, paverždavo elgėtan, kad rinktų joms iš-almada.¹ Jeigu kuri palikdavo nesužadėta, tai au-gindavo jį paleistuvystėje. Vis tai rėdės taip pa-prastai, juog pats Aristotelis — kaip jau ir Plato-nas darė — nėmąž nesvyruoja patares, reikią tokį būdą (suprask, vaikų žudymą) visur apskelbti už įstatymą. Šilpnų vaikų nereikia būtinai niekuo-met auginti. Apskritai emus, viešpatystė priva-lanti leisti tikrai paskirta vaikų skaitilį, visus at-liekamus reikią nužudyti, kuolaik jie dar gyven-i-mo neragavo. Taigi, grynų-gryniausias maltuzi-žanizmas, Maltui dar negimus. Vienas vienintelis buvo Graikijos miestas Tebai (Thebe), kurs nenai-kinavo vaikų viešai. Nė delto nenaiikino, kad tai būtų būvo leista gimdytojams auklėti savo vaikus. Tu nereikia reikalauti nuo graikų, kurie gyveno vien dėlto, kad naudotųs gyvenimui linksmybėmis, o jo sunkenybes nustumtų kiek begalint toliau. Bet nenaiikino todėl, kad turėjo vaiką nešti pas magistratą, neparonėrė jį palikti gyvą. Magistra-tas parduodavo vaiką tam-tikiems pirkliais ir duodavo šioms tiesą paversti vaiką į vergą, arba vėl parduoti kitam be jokio atsakymo. Elifonas (Aelian) giria tokį įstatymą, kaip paeikne pagir-tos žmonystės. Ir ištikro, žiūrint iš graikiškos kertės, taip ir buvo. Žinoma, mums šilpnusis eina per kaulus, girdint apie tokią žmonystę, ypatingai pamislijus, kad išsivadėjęs tėvas, praslinkus kė-čiai penkiolikai metų, sutikdavo savo tikrą duk-terį — jos nepažinęs — arba kaipo paleistuve, arba kaipo vergo, kurią, rasi, pats nusipirkdavo. Tan-čiai kalba apie tai Bažnyčios Mokytojų.

Aiškus daktas, juog pas spūžinus, beširdisų rymiečius ne daugiau buvo žmonystės už graikus. Jau Romulo įstatymai prisako auginti tikrai vaik-kus tyriškos lyties ir pirmingies mergaites. Nes-veikus — liepia naikinti. Seneka pasakoja, juog visi taip ir darė nuo pat pradžių. Livijus raso apie vieną atsitikimą, kame pavadinė kanakuomet būri Etrurijos burtininkui, ir šiems davus patar-me, prikreivė vaikų krepšį ir gyvus imetė įjėron. Bet ne visumet būdavo luši tie, su kuriais apsiei-davo teip žvėriškai. Kaip va. Augustas padarė šit-ą nesvietišką baisybę, panorėjęs uždengti gėdą savo namu.

Dar tankiau tikdavo išėtimas vaikų laukan vietoje žudymo. Tas būdas, anot Bažnyčios rašy-tojų, buvo dar nelabesnis ir baisesnis už staigų nužudymą. Tuomet prisieidavo nekaltam kūdik-iui arba badu numirti, arba likti šilpnų suėstam. Ir vis-gi buvo tai, rasi, dar geresnė liktyne. Nes ūma mirtis, palyginus su vargingu gyvenimu iš vienos šalies ir su nemoraliskomis pasekmėmis iš kitos, yra kone geradėjęs. Ištikro, kas laukė iš-mėstą ir paskui užaugusia nelaimingą mergaitę? Lauke vergija ir oono paleistuvystė gėduliai. Vaikų išėtimas tęses Rymo cieorystėje ir vėliau. Imperatoriai: Augustas, Vespazijonas, Titus, Do-micijonas, Trajanas rūpinos nuolatos, kad pada-rytų tvarką tame dalyke, bet niekas iš to neišėjo.

Salip to buvo iškelti visi būraus irankiai — kaip tai tokiose sąlygose tinkas — kuriuos vardo-davo išgamos motinūs, kad nusikratytų savo vaikų pirma, kuolaik šie dar nepamatė saulės švie-sos. Ir tai ana daili galdnė laikė sau už gerą tie-są, kurios niekas nedirjo giuoti. Žinoma, kai-kurie nemėgo tokios priėsgamos, bet tokių buvo maž. Bet, juog vaikų naikinimas buvo nusidėji-mas, šaukiąs Dangun, juog buvo žmogzydystė, tai žinojo tik žydai ir krikščionys.

Kai-kuomet pasiekdavo iki tokios nuomonės ir vokiečiai. Tai teisybė, vokiečiai gerbdavo gyvybę sveiko vaiko. Bet įstatymas leidavo ir jiems užmūsti nesveiką. Ir kaip tai jie iligus amžius naudodavo šituo leidimu, išgirsime kitur. Teip-pat buvo ir pas slavus. Dar vidurio šimtmečiuose randame pas juos vaikų naikinimą, ypatingai mer-gaičių, loc tai būtų neišvengiama gamtos tiesa. Vieni lietuviai, tarpu visų pasaulio tautų, pasiro-davo žmoniškais ir maloniais. Jie nenaiikino savo kūdikių, nors šie būtų kanakap nesveiki. Lietu-vaitė nebūtų davusi nužudyti savo anolielė nė už jokią kainą, negu pati pirmą prazuvisi.

Senoje Indijoje teipos viešpatavo nelabystė, vaikų išbrukimas laukan. Vaikus, kurie rėdės šilpni ir būsią atentėje negražūs, stačiai užmūša-davo. Dar ir šiandien praklinsniejeji indjonai, kurie gali karvė plovę, negalį nužudę didesnę mer-gaičių dali. Pas sijamiečius ir pas japonus vaikų išėtimas yra abelaini vartojamas. Kame gyven-

tojai prisilauko Mahoineto tikėjimo, tenai teip-pat laiko vaikų gyvybes per nieką. Arabijoje nepasi-kakindavo anuomet lušį mergaičių nužudymu, ale dar užkaldavo jas žemėje gyvas. Šią gaudymę skandina. Yra tai labai įdomu, kaip tai tas mer-gaičių paniekinimas yra prasiplatines ir kaip gim-dytojai, regis, pyketa ant jų ir netaupo joms jokios baumės už tai, kam jos gimę. Ir teip Paragvajaus guanai užkasa naujagimes mergaites gyvas. Ma-naotai degina ant laužo su ypatingomis apeigomis. Hotentotai karia iškilmingai medin, arba teip-pat kasa žemėje gyva. Tociąus pas galiečius (Gallas), kurie visgi gyvena dorai ir pas kuriuos pačios pir-mininkauja, ir tie mergaitės užgimima laiko už ne-laimė. Murinal žudo nesveikus vaikus. Austra-ličiai nors myli savo vaikus lyg bedžionies, vien-ko tankiai juos naikina nežmoniška, arba išsuka samnarus, arba laidoja gyvus, arba stačiai nuduria peiliu. Vaiko nuovijimui visai mažos teikia priezasties. Novyja arba delto, kad vaikas įkirai vertas; arba kad tinginiamis gimdytojams dang apie jį rūpėsio; ar kad motina abejoją apie jo bū-siantį gražumą. Nes kaip pajoduėms moterė, teip ir geltonveidė gražumą labai augština. Mikrone-zijoje, ant Marjanų ir Karolinų salų, įstatymas lie-pia stačiai naikinti vaikus. Tiktai kur prakliene-niems gimdytojams yra leista auginti daugiau per tris. Bet paprasta mirties rūšis yra užkasmis gyvo. Kame nežudo, tenai kitai daro. Teip šit, mu-rinas parduoda savo vaikus vergjėm. Jis sako: kad aš neparduosiu jų, jie užaugę parduos mane.

Kynai yra įtariamai nuo senų-senovės kaipo ne-žmoniški paniekinotojai vaikų gyvybės. Žinoma, kai-kurie gina juos. Kaitinia misjonierius, būk tai šie, įsiekodami sau garbės ir pelno, pramanę to-kius nebūtus daktus, būk misjonieriai patys vog-davę vaikus, krikščydvę ir potam smaugdavę. Toks melas pasirodo pats. Baurus kolofijoms Evangelijos skelbėji ir atsidėjimo žmouniai galin-tingų seserų nepaslėpė lūdnos ir tos ištritos teisy-bės, juog vaikų likimas Kynuose yra verkimš-gyvo. Ištikro, jei nieko nežinotume daugiau, bet faktai tai, ką patys kynų apgyvendį pripažįsta kai-po fakta, ir tai jau užtektų. Misjonieriai nedaro klymas skriaudus. Jie aiškiai sako: juog Kynu-se nėra tokio įstatymo, kurs lieptų išmesti vaikus, kaip antai Spartoje ir Ryme. Arba kad nors lei-tų išmesti, kaip tai buvo pas germanus. Dagi tie patys apgyvendį pasakoja, būk kynai mėginą — nors menkai — suturėti vaikų naikinimą. Jeigu apgyvendį neužtyli tokio svario dalyko, tai reikia žinoma tikėti, ką jie galintinai skelbia. Jie-gi sa-ko, juog kynai apsieina praktikoje su vaikų gyvy-bės bais' nežmoniška. Vaikų skaitilus, kuriuos iš-bruka laukan tydiomis, vyresnybei neprisitarau-jant, da-gi jos akysė, yra didelis. Metuose 1694 misjonieriai apkrikščytojū išmestų kūdikių 3400. Metuose 1695 apkrikščytojū tokių-pat 2639. Metuose 1696 — 3663. Metuose 1727 per dvidešimt dienų išmėtė 2410 vaikų. Daugiasia išmėta mer-gaitės. Kynai nelabai tiki jai, kad moterė turi sielą (dūšią). Berniukus išmėta tik tuomet, kuomet badas prispaudžia. Bet mergaitę bruka jie kaipo nereikalingą sunkenybę šeimynoje, metą ją vandenim, kasa gyvą žemėje. Pagaius turtingie-ji atiduoda savo dukteris, kaipo atliekama dakt-ą, krikščionių prieglaudos namuonia. Nors kyn-ai bais' nekencia tos įstaigos, vienok gamtos bal-sas užviršauja ir ką beduotų vaiką šunims, neša prieglaudon.

XVII.

Tą tai žmonės padarė iš gamtos ir padarė ant tos dirvos, kame buvo galima manyti ją esant ne-uzgaunama. Kaip-gi mės būsimę apsiėjė su ta gamta kituose dalykuose, kame sažinė šaukia ne teip balsiai, kame kraujas lūdyja greičiau prieš gamtą, o ne už gamtą? Kas drįsta ginčyti tą teisy-bę, juog, atmetus dalykus viršprigimto Apreiški-mo, gamta liko niekame nesudarykta?

Pažūrėjus į stabmeldišką žmounių jos šeimynų gyvenime, jį išrodo mums kaipo ana Jonas savo varguose. Varguolis viso nustojo, kuomi anuo-met prieš svieta didžiavus. Sėdi ant samėžinio, vi-as bauriasis šašais aptekęs. Tie, kurie pirma go-dojo ir mylėjo jį, žitri jį šiekščiai ir tuomi labiau nukartina jo sunkų padėjiną. Viena, kas jam beliko, yra tai jo žmona, nežinia kam, ar jo paga-dai, ar skaumų padauginimui. Jis negali sau pa-dėti. Žmonės irgi nepadaida jam, jie negali padėti, nors ir norėtų. Jeigu Dievas nebūtų jam padėjęs, jis būtų amžinai prazuvęs. Bet kame priėspūdis yra didelis, tenai Dievo malonė yra dar didesnė. Dievas pagelbėjo. Jis atėmė nuo jo rauptus. Jis padarė jį vėl sveiką. Jis pagražino jam atgalios lo-jo laimę. Da-gi apdovanojo jį gausenėmis dovano-mis ir ilgesniu džiaugsmu, neg pirma turėjo.

Jobas pateko ton bėdon be kaltybės, žmounia-gi pati buvo kalta. Vargas buvo lygus, bepagelba buvo ta pati. Jeigu Dievas nebūtų pagelbėjęs — nors žmounia to neužpelnė — žmogus nebūtų nie-kuomet busgrįžęs prie savo senovės gamtos, kuri-ą jis teip bauriai sumundžiojo. Bet Dievas su-gražino jam senąją, daktą vaiką vėlei, davęs jam dar daugiau, t. y. davęs viršprigimtą, naują visų daktų parėdą.

XVIII.

Tai tiesa, žmonėms vėl nustolinelus nuo krikš-čionystės, stinga mums labai naturaliskumo ir teis-ingo masto, bet visgi, nežūrint į tai, mes nusigat-ume, jei senasis pasaulis atgal atgytų. Nes, ačiū Dievui, mes negalime suprasti, kaip tai yra galima gyventi be tudviejo privalumo, be kurių dviejų gyveno senieji. Niekame nebuvo tikros gamtos ir teisybės. Nepasakius pėrviršų nei po vienai,

nei po kitai pusei, senobnyje nebuvo jokios pa-žangos. Ryme ir Graikijoje samdydavo per laido-tuves verkšles ir vamzdinikus, kurie savo klyks-mu, krūtinėn mušimos, veido drąškymu ir nesvie-tišku kaukimo ramino skausmą likusiuų. Vis tai ne veltų, už pinigūs. Tų klyksmų palakai tebėra dar ir dabar saulėtekyje ir pas giriėčius. Da-gi ap-sireiškia kai-kuomet ir pas mus per iškilmingas pa-kasnyas. Vėloni užkasus, nušiuostydamo ašaras ir prasidėdamo šermentis. Sakydavo 'prie numirė-lio grabo ana begediškas eiles, pilnas baurios są-monės, ar nepadoriū žodių, kurių tiekai randame ant rymiečių ir graikų rymių.

Se, ir turime tikrus senobnyes žmones, kuomet šie nori išreikšti jausmą. Bet jie yra mums kur-kas malonesni, kuomet jie to jausmo nerodo iš-viso. Teip šit Horocijus Pulvilius (Pulvillus) ga-vo žinią beaukadamą, jo sūnus mires. Jis patin-ka pasiuntinį. Sako: išėskite lavoną laukan. Pats tuotaru traukia pamaldą toliau. Mums re-gis, juog jie teip pasielgė ne iš atkaklimo ir širdies atšalimo, ale iš maldumo ir dvasios stiprumo. Bet kaip ten nebuve, yra visgi nežmoniška kietširdystė, kuomet protneišis Stilpa gyvena tik sau. Iš-girdęs nuo kanako, kad jo dukტė paleistuvauja, atsakė vos kelis žodžius: „Ar ta klaidą paeina nuo manės, ar nuo jos?“ Nežmoniskumas yra ir tai, kad jis, išgirdęs patekus savo dukterį laike Mega-rus plėšimo nelaisvėn, šaltai atsako: „Aš nieko nenustojau iš savųjų.“ Ir visgi tas Stilpa turėjo savo garbintojus ir pasekėjus. Epiktetus duoda patarmę sau ir kiekvienam, kurs nustojo bran-gaus asmens (ypatos), kad pasiguodžiotų šiais žo-džiais: „Ką man rūpi tėvas? Ar aš esmi mano bo-ba? Ar aš pagimdziau nemirtingą sūnų? Bene prie-tels yra mano nuosavybė? Temirša jie sau, tu saugakis galdinę tuomi savo ramybę.“

Mes jau žinome, juog nevisi senobnyes prot-meiliai dūmoja teip atkakliai ir juog nevisi elgė-s teip nežmoniskai. Bet vėgi yra nežmonystė iš kitos pusės, kuomet Solonas, vienas iš septynių gudročių — kurs užgynė rėkauti bet-kam mirus — išgirdęs, nors neteisybė, savo sūnų atsideius, emė daužyti sau galvą ir teip desperatiškai sklai-dytis, juog piliozopus Talis (Thales) negalėjo tver-tis juokais. Arba kuomet senasis Gordijonas, su-lyg dažniojo sūnaus nebeesant, išėjo virvės ir pa-skaria. Anot jo istorijos rašytojau, menkai ver-tis galas žmogaus, kurs gyvena drauge su Aristotelia, Platonu, Ciebronu ir Virgilijumi.

Tatai yra senobnyes žmonės ištikruji, apie ku-rių garbe, rintuma, susitūrijimai tiekai stabėkliu pasakoja mums šios galdynės raštai. Žinoma, jie kalba daug ir gerų daktų, bet niekame neranda tvirtu, naturaliskio pamato. Jieškoti pas juos tik, sveiko jausmo, dailios, paprastos esybės, nepri-verstos garbės, atviros širdies, nėra galima. Vis-kas yra išgirta pėrviršų, iškilmingai papuošta, ap-rašyta perpuškiai, arba vėl apskelbta kuobūriau-riais ir begediška. Kuomet jie nusigastą — nors sapnė — ima otypti ir kaukti teip, juog vėlniai iš baimės galvotūkriais bėga. Kuomet skausmas už-gauna juos, tuomet dūksta jie ir siunta, lyg kipšo apsteli. Ir kuomet jie linksminas, tuomet jie ne-bežiūri nei ribos, nei padorumo. Rymiečiai visgi paleizdavo proto ir drovastes vadžias tikrai laike Saturnalijų ir Floracijų. Bet pas graikus nebuvo jokios procesijos, jokio viešo šokio, ypač jokios ko-medijos, kad nebūtų primaišyti baurių-bauriau-riais daktai. Jų orgijų nėra galima kitai pavadinti, kaip: beprotystė, gyvuolystė, vėlnystė. Pats di-dysis senovės galdynės gerbėjas pasakys, juog ji nežinojo jautrių stygų žmogaus širdies. Sv. Povilas, kurs pajonius teip mylėjo ir per tai daug nukentėjo, vadina juos šaldromis, pavdy-ninkais, pulkorais, girkliais, nežabotais, bešird-žiais ir nemieliaširdingais (Rom. I). Ir gaila, juog turime tik patvirtinti, kad stabmeldžiai ištikro tie ir buvo. Tegul sau mes esame daug pikto re-gė ant svieto, vienok, prisiejus mums tarpu se-novės draugijos gyventi, toksai gamtos iškonev-i-kimas būtų buvęs mums neiškenčiamas.

XIX.

Tam yra aiškus paveiklas senobnyes apsiėj-i-mas su motere. Arba šia nežmoniška prispauda-vo, kaip pas giriėčius, da-gi išjuokdavo ir panie-kindavo, kaip niekame kitur, arba begalo išaug-tindavo, kone paverždavo į delves.

Paprastai moterė buvo senobnyes niekan pa-versta ir visai ikoneveikta. Tame dalyke ry-mečiai ir graikai elgėdavo vienodai, kaip tai giriė-juose augščiau. Širkėtus apsiėjimas yra vis-gi ne teip skaudus, kaip pažeminanti nuomonė. Taigi, tos nuomonės senobnyė ir negalėdavo. Bene tuomi senovės galdnė viska ir pagadino daugiau, neg neteisingu apsiėjimu ir savo įstatymis, kurie teip buvo parašyti, kad moterę suniekinti. Nes niekas teip pigiai nepasigadina, kaip moterė, jeigu ją tik paniekina. Kuo ji yra opesnė tame dalyke iš vienos pusės ir kuo šilpniau gali ji apsiginti iš antros, tuo jai yra blogiau.

Graikų moterė turėjo nukentėti, kad teatre sa-kė: Viskas esą niekai, visos jųjūs baidyklės, tva-nas, gaisras, neturtas, Vargas, palyginus su vienu žodžiu: Moterė. Jokia kalba pasaulyje negalinti išreikšti to bėdų skaitiliaus, koks užsirakines tame žodyje. Jeigu jau Dievas moterę sutvėręs, tai jai reikia prisipažinti, ir juog ji esant priezastimi di-džiausio vargo ir neprietelika žmounų giminės. Kiek esą negėrai slaugytis motere ant gero, tiek esą gerai naudotis ja ja ant pikto. Per tai nereikia

(Toliaus bus.)

Yvairios Žinios.

Šalis didžiausių didžturčių ir varguolių.

Begaliniai turtai, auksas ir brangiausios žemėgėlės pas turtinguosius, o badas, apgalvėta stoka ir kentėjimai pas vargienes minias — tokie yra padėjimas Indijoje. Indijos pagarsėjo savo metas nuo meto atsikartojančiais marais, atstrandančiais iš gyventojų bado. Beje, per 150 metų badas ir maras anojose šalys išaukino 28 milijonus žmonių. O tačiau ta pati šalis, nesengiantis suteikti duonos savo pavargėliams, laiko sukrovusį turtingųjų rankose 1500 milijonų dolerių vertės auksą, žemėgėlių ir kitokių brangalių.

Tokie padėjimas yra pasėkmė savo šalies gyventojų būdo, savo sutauptus pinigų nepadeda bankosna, arba i kokius užsiėmimus, bet už juos nusiperka brangius akmenis, deimantas, papuošalus ir tuos laiko pasikovoje. Užtai niekur pasaulyje nėra tiek deimantų ir aukso gražalių, kaip Indijoje. Aukso kasmet visame pasaulyje išimama už 1500 milijonų dol., o šešta dalis juo nugabenama i Indijas ir ten dingsta tarp gyventojų. Bet netik auksas, — brangūs akmenai, deimantai po visas žemes užperkami ir nugabenami i Indijas papuošimui turtingųjų rūmų.

Pernai i Šv. Valstijas apsilankė Indijū kunigaikštis, Borodos valdonas, keliaudamas su karališkoms iškilnėmis. Apie jo rūmus Indijoje atsilankiusieji tenai europiečiai pasakoja, kad nėra tam lygus rūmo pasulyje. Tasa palocius, vadinas „turtų dievalio buveinė“. Tenai randasi garsumis deimantų divonas, kuris vienas kaštuoja 4 milijonus dolerių. Yra tai audimas, išsiuvinėtas perdem deimantais ir kuopulkausio išdirbimo. Krasės, stalai ir visi namų daiktai išdailinti aukau ir deimantais, surinktais iš visų pasaulio kraštų. Minėtasis valdonas gauna algos 6 milijonus dolerių ant metų, bet lygiai kaip ir kiti anos šalies turtingieji, jis visus savo atliekamus pinigus apverčia ant supirkimo žemėgėlių ir brangalių. Vertė ju žemėgėlių apskaitoma ant 40 milijonų dol.

Šalia tokio barbariško turtų išskleidimo matoma apgalvėta beturtystė ir skurdas tarp pavargėlių. Paprastas darbininkas Indijoje neuždirba daugiau kaip 4 centus ant dienos vyras, o 3 centus moteriškė. Iš visų 290 milijonų Indijos gyventojų beveik pusė išvien pusė badauja. Neturats, nedaug valgymas, neprisidengimas ir nešvarumas tai ir yra priežastys teip tankiai apsiplatinančio maro, naikinančio žmones lyg muses.

Pasaulio didmiesčiai. Per paskutini šimtmetį pasaulio didmiesčiai milžiniškai priaugo ir nauji išdygo. Metuose 1801 visose Europoje buvo tik 22 miestai, turintys po daugiau nei 100 tūkstančių gyventojų; iš jų

tiktai Londonas ir Paryžius turėjo daugiau nei 500 tūkstančių, o nei vieno miesto nebuvo, kurs būtų galėjęs pasigirti turis milijoną gyventojų. Dabartiniam laike Europoje yra 180 miestų, turinčių po daugiau nei 100 tūkstančių gyventojų; 55 miestai turi po daugiau nei 500 tūkstančių, o 7 miestai turi po daugiau nei milijoną gyventojų. Visame pasaulyje yra 13 miestų, turinčių po milijoną ar daugiau gyventojų, įskaitant tarp jų europėjiškus.

Tas greitas ir milžiniškas miestų užaugimas yra pasėkmė šio šimtmečio išradimų: geležinkeliai ir tramvajai trumpame laike sugabena i daiktą ir atstu iš miesto vidurio gyvenančius.

Naujas didlavis. North German Lloyd laivų kompanija Bremuose (Vokietijoje) nuleido i vandenį naujai pabudavotą laivą „Berlin“. Yra tai vienas didžiausių šios dienos pasazierinių laivų, nors ne teip greitas, kaip nekurię greitlaviai. „Berlinas“ gaben 3230 pasazierių ir 400 laivinių, o beto sutalpis 14 tūkstančių tonų tavorų. Didumas jo šioks: ilgis 812 pėdų ir 3 coliai, platumas 69 pėdos ir 8 coliai, augštumas nuo dugno 50 pėdų ir 3 coliai, i vandenį nuigrimas 31 pėda ir 8 colius. Mašinos, laivą varančios, turi 14 tūkstančių arklių jėgos. Važiuos greičium 17 jūrmilių ant valandos.

Kam druska naudinga. Retai kokis daiktas gali būti sunaudotas tiek daug yvairiems reikėjams, kaip druska.

Druska pridūoda valgio norą, o vandenys išmirkyta gargaliuojant apvalo gerklę ir burną. Galvos skaudėjimas tankiai išgydomas, paėmus žiupsnelį druskos ant liežuvo, o 10 minutų potam išėgėrus stiklą šalto vandens. Druskuotas vanduo sudrūtinama gomurį, dantis baltina ir pašalina negardų burnos kvapą.

Nuskinti kvietkai, i vandenį iđėti, daug ilgiau laikos upevyvystati, jei vandenys bus iđeta druskos. Rankų ar kojų nariams skaudant, pagelba i trynimas su vandeniu, kuriame druska išmirkyta ir alkoholiu iđadėta.

Atsaldymas, drugs ir panašios negalės susimazina arba kartais visai išnyksta, suvuosdė žiupsnelį smulkios druskos, lygiai kaip vuostoma tabakas.

Dispepeija, graužimas skilvyje (širdies graužimas) ir valgio nemalimas gydos, geriant stiklą šalto vandens, kuriame išmirkyta arbatos saukštelis druskos.

Druska ir vanduo tankiai atgaivina žmogų apykusiu nuo suželdimo, kurį arkelia arba kitokie būdai nestengė atgaivinti. Kraujo plūdimas, dantų ištraukus, sustabdomas iđėjimu druskos i danties vietą.

Silppos ir nualsintos akys atsigavina, mazgojati jas su šiltu vandeniu, kuriame druskos išmirkyta.

Daugelis giedorių ir prakalbininkų gargaliuoja šiltu vandeniu su druska, tuomi sudrūtinamieji gerklę ir balsą.

Mazgojimas galvos druskuotu vandeniu sudrūtinia plaukus ir sustabdo jų išlinkimą.

Riešutus arba kitokius sunkiai sumalamus valgius reikia visados valgyti su druska.

JUOKAI.
Geriausia banka.
— Tai šita naujoji pačtinė taupinama banka tau nepatinka?
— Ne, aš noriu bankos, kuri tuojaus mokesties dienoje paimtų visus mano pinigus ir paskui kasdien dėsimtukais man sugražintų.
— Mielas, tai tau reikia apsipaučiuoti.

Tik vienas.
Pati: — Ar yra nors vienas vyras, kursai, ranką ant širdies padėjęs, galėtų pasakyti, juog jis myli tik vieną moteriškę?
Vyras: — Yra.
Pati: — O kas-gi? Ar tu, mano mielas?
Vyras: — Ne. Tai pirmutinis žmogus Adomas.

Geras paaiškinimas.
— Kaip ten yra su tuomi telegrafu, kad kaip vienoj vietoj barškina, tai kitoj vietoj šneka?
— O tai lygiai teip, duokim sau, kad kaip šuniui užmini ant vuodegos, o per snukį staigia.

Jo užsiėmimas.
— Ar neturi, tamsta, man darbo?
— O kokį darbą tu pirmiau dirbai?
— Aš dar tik įieškau darbo.

— Bet koks tavo nuolatinis užsiėmimas?
— Įieškoti darbo, tai ir yra mano nuolatinis užsiėmimas.

Klaidos atitaisymas.
No. 45 „Zvaigždės“, Susiv. L. R. K. A. Centro Komiteto atskaitoje, vieton geležinio kapitolo \$1,417.66 turi būti: Geležin. kapitole 14,176.61.

TEATRAS IR BALIUS.
Wanamie, Pa., parapijos mitingu salėje atsisub teatras su dainomis ir deklamacijomis Subatoje, 14 d. Lapkričio. Vakaras užsiėmęs baliumi. Pradžia 7 val. vakare. Komitetas.

PAJIEŠKOJIMAS.
Pajieškau Petro Laurinaičio; 6 metai atgal gyveno Mahanoy City, Pa.; paeina iš Suvalkų gub. Mikalishkų gminos, Jiestrakio kaimo. Kas žino, melžiamas pranešti jo pusbroliui: Mr. Peter Barons, Shaft, Pa. (47)

Old Empire Rye
yra čysta arietka, padirbta sutinkant pinai su Penuisvanijos Cysto Maisto Instatais.
Empire Distillery Co.
352 Broadway, New York, N. Y.

VISI DABAR SKAITYKITE!

„VADOVAS IN SVEIKATA“
Naujausias ketvirtos laidos.

Ta garšioji knyga paraišta Dr. E. C. Collins, bet paskutinė laida papildinta, su daug naujų išaiškinimų, visokios ligos, jų vardai, kaip nuo ligų išsigeriti, išgydyti ir kaip būti sveiku. Dang žingėdžių paslaptys aprašyta laimingam žemėgėlių gyvenimui.

su nauju priedu, 228 lapų dydžio, pripildyta ir išleista **THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE!**
TĄ KNYGĄ SKAITYTUOTI IR KLAUSTUOTI suteikia tikrą rody gyvenimo, kaip būti sveiku, o sergantiems kur ir kaip išgyti. Yra tai pirmutinis Lietuvių kalboje, teolia naudinga knyga.

„VADOVA IN SVEIKATA“, kuris tik perskaitę, netik mokėsi nuo visokių ir užskleidimų ligų išsigeriti, bet ir daktariskam mokslui apvaisinti.

Toje knygoje apert aprašymų yra daug pavojolių, kad imogaus subduvojimui ir vidurines paslaptis kaip serginti permuty, — teip atvirlai iš kad niuks nedrėjos viską parodyti.

„VADOVAS IN SVEIKATA“ yra labai naudinga seniams ir jauniems, vyrams ir moterims, apsirėdusiems ir jauniems, kiekvienoje staubeje ji turėtų rasti. Tik viską dastizinti, kaip pačių krūjų perskaityti. Ji tūkstančius sveikata padarė, kitus nuo mirties išgelbėjo ir gyvena laimingai.

„SZIOS PASKUTINES LAIDOS IR VEL 100,000 ISZLEISTA,“ kurie dar neturi, todėl pastirpinkite tą knygą, yra tai kaip turėti daktarą savo namuose. Dabar „V. in S.“ stors, didelė knyga, bet jos prekė ta pati, tik 45 cen., vienok kad ji labai visumenes išduota, tad kiekvienam bus priuagsta **VISAI DOVANAI**, kuris atsiaga tik už pristatymą 10 cen. markėmis.

Jei sergi pirmas nekaip kreiptiesi prie koki nors daktaro, tai reikalaus ir perskaityk „VADOVAS IN SVEIKATA“. Sergantiems mes rodimas skaityti apie BEEMATAZMA, PLAVIČI, KEPEVI, INKSTI, SIRDIES, VIDURIE, VILKI IR APIE MOTEVI ligas. Sveicidena kitus skyrus, nes kiekvienas strapiantis labai alyvas ir naudingas. „V. in S.“ reikalinga kiekvienam, tai perskaityti nepateks i ligos narus.

Teipat išleidėjai „VADOVO IN SVEIKATA“ užlaiko grynas, geriausias gyduoles, kokias tik galima ir mokslas išduoda, ir išsiuntinėja visur.

Reklam adrsuot:
The Collins New York Medical Institute, Inc.
140 W. 34 Str., New York, N. Y.

GERA NAUJENA VISIEMS LIETUVIAMS KATALIKAMS.

PASARGA.
Kurie nori įgyti knygą, apšviečiančią tikėjimo dalykuose arba ginčoms su bedieviais, kaip augelsius mūsų užklausia, tepareikalauja iš „Zvaigždės“ spaustuvės: „Paklydėliai“, garbans autoriarus kur. Geruoli. Nedidelė tai knygėlė, bet labai naudinga kiekvienam katalikui. Neprašai būti ir patiems paklydėliams jaja perskaityti. — Prekė 10 centų.

REV. MILUKAS, SHENANDOAH, PA.

Zvaigždės Agentai.
Chicago, Ill.:
L. Brodovici, 4556 So. Ash land Ave. — Ant. Kačkauckis, 828 W. Taylor Str. — J. Nausiedas, 917 33rd St. — Iz. P. Budginas, 4549 S. Hermitage Ave. — M. Stulga, 4503 So. Wood St.

Pittsburg:
Vinc. Stasevicija, 409-3-3rd str. Esplen, Pittsburg, Pa.

Anglijoje, Londone:
Jonas Naujokaitis, 57. A. Tait str., Shadwell, East London.

So. Boston, Mass.:
Mikalojauskas, 320 W. Broadway Brooklyn, N. Y.:

Mr. E. Dzuby, 67 Hausmanu St.

BOTTLED BEER
Jeigu geri alus, tai pabandyk Columbia alus. Pastiprinantis geras yra teipjau reikalingas, kaip pastiprinantis valgis

COLUMBIA ALUS
ramūs troškuli ir atgnaivis tave. Pardavinėjamas pure pantės baksuose.

Ofisas: 110 So. Main St. Shenandoah, Pa.

PARSIDUODA.
Frackville House, su visais rakandais, beru ir laisniais. Viskas gerame padėjime. Atsiųskuti pas:
B. W. Fulton, savininką, Frackville, Pa.

Susivienijimo Ženkliai
Susivienijimo L.R.K.A. naujų ženklių prekės:
Aukšiniai po \$1.20
Pauksuoti 75c
Sidabriniai 75c
Visi ženkliai pas i šicrių. Prezidentas Kun. V. Kadyrka.